

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา (คณะ/วิทยาลัย) ปีการศึกษา ๒๕๖๖

องค์ประกอบที่ ๑ ด้านผลลัพธ์ผู้เรียน (จำนวน ๑๑ ตัวชี้วัด)

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ร้อยละของหลักสูตรที่มีมาตรฐานเป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาชาติ และ/หรือ ได้รับการรับรองมาตรฐานสากล

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ ร้อยละของหลักสูตร มีการจัดการเรียนรู้ที่มีความเชื่อมโยงกับชุมชนท้องถิ่น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ ร้อยละของบัณฑิตมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เป็นผู้เรียนรู้ ผู้ร่วมสร้างสรรค์ และเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพ อิสระภายใน ๑ ปี

ตัวชี้วัดที่ ๑.๕ ร้อยละของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่มีความรู้ด้านการเป็นผู้ประกอบการ

ตัวชี้วัดที่ ๑.๖ ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อบัณฑิตของผู้ใช้บัณฑิต

ตัวชี้วัดที่ ๑.๗ ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อสถาบันอุดมศึกษาของนักศึกษา

ตัวชี้วัดที่ ๑.๘ ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำตรงสาขาที่สำเร็จการศึกษา

ตัวชี้วัดที่ ๑.๙ อัตราการได้งานทำในพื้นที่หรือภูมิภาคของบัณฑิต (Percentage of Graduate Employed in Region)

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑๐ ความสอดคล้องของหลักสูตร (Curriculum Alignment)

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑๑ การมีส่วนร่วมของสังคมและชุมชน (Inclusive Community)

องค์ประกอบที่ ๒ ด้านการวิจัยและนวัตกรรม (จำนวน ๕ ตัวชี้วัด)

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ ร้อยละของอาจารย์ประจำ และ/หรือนักวิจัยที่มีผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์ หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์เพื่อการพัฒนาองค์ความรู้และความก้าวหน้าทางวิชาการ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ ร้อยละของผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ที่ได้รับการตีพิมพ์และเผยแพร่ทั้งในระดับชาติ และ/หรือระดับนานาชาติ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ ร้อยละของผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ที่ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาทั้งในระดับชาติ และ/หรือระดับนานาชาติ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๔ ร้อยละของผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์จากความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภายในและหน่วยงานภายนอกที่ตอบสนองความต้องการจำเป็นหรือเกิดผลกระทบเชิงบวกต่อผู้เรียน ชุมชนท้องถิ่น สังคมหรือประเทศ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๕ การวิจัยและบริการวิชาการเพื่อการพัฒนาในพื้นที่ภูมิภาค (Research/Service)

องค์ประกอบที่ ๓ ด้านการบริการวิชาการ (จำนวน ๓ ตัวชี้วัด)

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ ร้อยละของโครงการ และ/หรือกิจกรรมในการบริการวิชาการ หรือวิชาชีพ หรือ บริการชุมชน หรือจิตอาสาแก่สังคมที่นำไปสู่การเสริมสร้างความเข้มแข็งและการพัฒนาอย่างยั่งยืนของผู้เรียน ชุมชนท้องถิ่น สังคม หรือประเทศ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ การพัฒนาเชิงพื้นที่ (Area Based Development)

ตัวชี้วัดที่ ๓.๓ การมีส่วนร่วมของบุคคลหรือหน่วยงานในชุมชน พื้นที่ หรือภูมิภาค (Non-Age Group Participation)

องค์ประกอบที่ ๔ ด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย (จำนวน ๑ ตัวชี้วัด)

ตัวชี้วัดที่ ๔.๑ ระบบและกลไกการทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

องค์ประกอบที่ ๕ ด้านการบริหารจัดการ (จำนวน ๑๐ ตัวชี้วัด)

ตัวชี้วัดที่ ๕.๑ ระบบและกลไกการพัฒนาคุณภาพนักศึกษา

ตัวชี้วัดที่ ๕.๒ ระบบและกลไกการให้บริการนักศึกษา

ตัวชี้วัดที่ ๕.๓ ระบบและกลไกการติดตามแผนปฏิบัติการ

ตัวชี้วัดที่ ๕.๔ ระบบและกลไกการจัดทำต้นทุนต่อหน่วยผลผลิต

ตัวชี้วัดที่ ๕.๕ ระบบและกลไกการบริหารการเงินและงบประมาณ

ตัวชี้วัดที่ ๕.๖ ระบบบริหารความเสี่ยง

ตัวชี้วัดที่ ๕.๗ ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

ตัวชี้วัดที่ ๕.๘ ร้อยละของหลักสูตรที่มีจำนวนผู้เข้าเรียนเป็นไปตามแผนรับ

ตัวชี้วัดที่ ๕.๙ ร้อยละความสำเร็จของการดำเนินงานตามจุดเน้นเชิงยุทธศาสตร์การเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นหรือชุมชนอื่น

ตัวชี้วัดที่ ๕.๑๐ การบูรณาการงบประมาณจากภาครัฐและเอกชนในการดำเนินงานเพื่อพัฒนาชุมชนและสังคมในพื้นที่ (Integrated Government Budget)

องค์ประกอบที่ ๑ ด้านผลลัพธ์ผู้เรียน

พันธกิจของมหาวิทยาลัย คือ การผลิตผู้สำเร็จการศึกษา หรือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ให้ผู้เรียนมีความรู้ในวิชาการและวิชาชีพ มีคุณลักษณะตามหลักสูตรที่กำหนด การเรียนการสอนในยุคปัจจุบัน ใช้หลักการของการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนั้น พันธกิจดังกล่าวจึงเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการหลักสูตรและการเรียนการสอน เริ่มตั้งแต่การกำหนดปัจจัยนำเข้าที่ได้มาตรฐานตามที่กำหนด ประกอบด้วยคณาจารย์ที่มีปริมาณและคุณภาพตามมาตรฐานหลักสูตร มีกระบวนการบริหารจัดการการเรียนการสอน ที่อาศัยหลักการร่วมมือร่วมพลังของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

ตัวชี้วัด จำนวน ๑๒ ตัวชี้วัด คือ

- ๑.๑ ร้อยละของหลักสูตรที่มีมาตรฐานเป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาชาติ และ/หรือได้รับการรับรองมาตรฐานสากล
- ๑.๒ ร้อยละของหลักสูตร มีการจัดการเรียนรู้ที่มีความเชื่อมโยงกับชุมชนท้องถิ่น
- ๑.๓ ร้อยละของบัณฑิตมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เป็นผู้เรียนรู้ ผู้ร่วมสร้างสรรค์ และเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง
- ๑.๔ ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีที่ได้ออกไปทำงานหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี
- ๑.๕ ร้อยละของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่มีความรู้ด้านการเป็นผู้ประกอบการ
- ๑.๖ ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อบัณฑิตของผู้ใช้บัณฑิต
- ๑.๗ ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อสถาบันอุดมศึกษาของนักศึกษา
- ๑.๘ ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรี ที่ได้งานทำตรงสาขาที่สำเร็จการศึกษา
- ๑.๙ อัตราการได้งานทำในพื้นที่หรือภูมิภาคของบัณฑิต (Percentage of Graduate Employed in Region)
- ๑.๑๐ ความสอดคล้องของหลักสูตร (Curriculum Alignment)
- ๑.๑๑ การมีส่วนร่วมของสังคมและชุมชน (Inclusive Community)

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑	ร้อยละของหลักสูตรที่มีมาตรฐานเป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาชาติ และ/หรือ ได้รับการรับรองมาตรฐานสากล
ชนิดตัวชี้วัด	ผลลัพธ์
ผู้รับผิดชอบ	
ผู้ตรวจสอบ	
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ มิถุนายน ๒๕๖๖ – ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๗)

คำอธิบายตัวชี้วัด

หลักสูตรทุกหลักสูตรของมหาวิทยาลัย ต้องได้รับการรับรองมาตรฐานจากหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบและเกี่ยวข้อง หรือผ่านการประเมินคุณภาพเพื่อให้เป็นหลักประกันให้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและนักศึกษาที่เข้ารับการศึกษาว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาจะมีคุณลักษณะตามที่กำหนด ซึ่งจะสะท้อนให้เห็นว่าหลักสูตร มีการบริหารจัดการหลักสูตรที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพเป็นที่ต้องการของผู้เรียน ซึ่งผลการดำเนินการดังกล่าว สามารถสะท้อนคุณภาพของบัณฑิตได้เป็นอย่างดี

เกณฑ์การประเมิน

ร้อยละของหลักสูตร ที่มีมาตรฐานเป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาชาติ และ/หรือได้รับการรับรองมาตรฐานสากล คะแนนระหว่าง ๐ – ๕ กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ เท่ากับร้อยละ ๑๐๐

สูตรการคำนวณ

๑. คำนวณร้อยละของหลักสูตร มีมาตรฐานเป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาชาติและ/หรือได้รับการรับรองมาตรฐานสากล

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนหลักสูตร ที่มีมาตรฐานเป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาชาติ และ/หรือได้รับการรับรองมาตรฐานสากล}}{\text{จำนวนหลักสูตรทั้งหมด}} \times 100$$

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ค่าร้อยละของหลักสูตรที่มีมาตรฐานเป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาชาติ และ/หรือได้รับการรับรองมาตรฐานสากล}}{100} \times 5$$

หมายเหตุ

- หลักสูตรที่มีมาตรฐานเป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาชาติ
- การได้รับการตอบรับหรือรับรองจากระบบ CHE Curriculum Online : CHECO

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒	ร้อยละของหลักสูตร มีการจัดการเรียนรู้ที่มีความเชื่อมโยงกับชุมชนท้องถิ่น
ชนิดตัวชี้วัด	ผลลัพธ์
ผู้รับผิดชอบ	
ผู้ตรวจสอบ	
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ มิถุนายน ๒๕๖๖ – ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๗)

คำอธิบายตัวชี้วัด

มหาวิทยาลัยต้องส่งเสริมสนับสนุนให้หลักสูตรของมหาวิทยาลัยที่มีการจัดการเรียนรู้มีความเชื่อมโยงกับชุมชนท้องถิ่น เพื่อให้เป็นไปตามจุดเน้นทางยุทธศาสตร์ของการเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นหรือชุมชนอื่น มหาวิทยาลัยจะต้องเป็นหลักในการพัฒนาท้องถิ่น โดยมีพันธกิจหลักและยุทธศาสตร์ที่มุ่งสู่การพัฒนาชุมชนท้องถิ่นและชุมชนที่มีวัตถุประสงค์หรือประโยชน์ร่วมกัน การเป็นแหล่งเรียนรู้ ถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชน และการให้ประชาชนมีโอกาสเรียนรู้ตลอดชีวิต อันจะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนต่อไป

เกณฑ์การประเมิน

ค่าร้อยละของหลักสูตรที่มีการจัดการเรียนรู้ที่มีความเชื่อมโยงกับชุมชนท้องถิ่น คะแนนระหว่าง ๐ – ๕ กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ เท่ากับร้อยละ ๑๐๐

สูตรการคำนวณ

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนหลักสูตรที่มีการจัดการเรียนรู้ที่มีความเชื่อมโยงกับชุมชนท้องถิ่น}}{\text{จำนวนหลักสูตรทั้งหมด}} \times 100$$

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ค่าร้อยละของหลักสูตรที่มีการจัดการเรียนรู้ที่มีความเชื่อมโยงกับชุมชนท้องถิ่น}}{100} \times 5$$

หมายเหตุ

๑. การจัดการเรียนรู้ที่มีความเชื่อมโยงกับชุมชนท้องถิ่น เช่น การจัดการเรียนการสอนให้ความรู้กับชุมชน การให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมในชุมชน การนำโจทย์ชุมชนมาใช้ในการเรียนการสอนและนำไปสู่การพัฒนาชุมชน เป็นต้น
๒. การปรับปรุงหรือออกแบบหลักสูตร ปรับปรุงรายวิชา ปรับปรุงกิจกรรม
๓. หรือสามารถวัดจากแบบรายงานหลักสูตร ingtonหลักสูตรสร้างแบบรายงานและสำรวจ

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓	ร้อยละของบัณฑิตมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์เป็นผู้เรียนรู้ ผู้ร่วมสร้างสรรค์ และเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง
ชนิดตัวชี้วัด	ผลลัพธ์
ผู้รับผิดชอบ	
ผู้ตรวจสอบ	
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ มิถุนายน ๒๕๖๖ – ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๗)

คำอธิบายตัวชี้วัด

มหาวิทยาลัยต้องส่งเสริมสนับสนุนหลักสูตรให้นักศึกษามีสมรรถนะตามมาตรฐานวิชาชีพหรือมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามระดับการศึกษา และเป็นผู้เรียนรู้ ผู้ร่วมสร้างสรรค์ และเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง โดยมีความรู้ความสามารถและมีความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง ชอบอาชีพอิสระพึ่งพาตนเอง มีลักษณะความเป็นผู้นำ มีความเชื่อมั่นที่จะเอาชนะปัญหาหรืออุปสรรคต่าง ๆ มีความมานะอดทน ทำงานหนักอย่างเต็มความสามารถไม่ท้อแท้ แม้ว่าจะเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ

เกณฑ์มาตรฐาน

ร้อยละของบัณฑิตมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์สอดคล้องกับระดับการศึกษาและเป็นผู้เรียนรู้ ผู้ร่วมสร้างสรรค์ และเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง

เกณฑ์การประเมิน

ค่าร้อยละของบัณฑิตมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์สอดคล้องกับระดับการศึกษาและเป็นผู้เรียนรู้ ผู้ร่วมสร้างสรรค์ และเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง คะแนนระหว่าง ๐ – ๕ กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ เท่ากับ ร้อยละ ๑๐๐

สูตรการคำนวณ

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนของบัณฑิตมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์สอดคล้องกับระดับการศึกษาและเป็นผู้เรียนรู้ ผู้ร่วมสร้างสรรค์ และเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง}}{\text{จำนวนบัณฑิตที่ใช้บัณฑิตตอบแบบสอบถาม}} \times 100$$

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ค่าร้อยละของบัณฑิตมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์สอดคล้องกับระดับการศึกษาและเป็นผู้เรียนรู้ ผู้ร่วมสร้างสรรค์ และเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง}}{100} \times 5$$

หมายเหตุ

- คุณลักษณะที่พึงประสงค์วัดจากความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต
- นับซ้ำกรณีที่ใช้บัณฑิตมีจำนวนบัณฑิตมากกว่า ๑ คน
- จำนวนบัณฑิตที่รับการประเมินจากผู้ใช้บัณฑิตจะต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ ของจำนวน

บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ตามรอบการประเมิน

- คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์สอดคล้องกับระดับการศึกษาและเป็นผู้เรียนรู้และเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง วัดจากการตอบแบบสอบถามความพึงพอใจของบัณฑิตจากค่าคะแนน มากกว่าหรือเท่ากับ ๔ คะแนนจากค่าคะแนนเต็ม ๕ (นับรวมบัณฑิตที่มีอาชีพอิสระ)

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔	ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีที่ได้อ่านทำหรือประกอบอาชีพอิสระ ภายใน ๑ ปี
ชนิดตัวชี้วัด	ผลลัพธ์
ผู้รับผิดชอบ	
ผู้ตรวจสอบ	
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ มิถุนายน ๒๕๖๖ – ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๗)

คำอธิบายตัวชี้วัด

ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีที่สำเร็จศึกษาจากมหาวิทยาลัยแล้วได้อ่านทำหรือมีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำภายในระยะเวลา ๑ ปี นับจากวันที่สำเร็จการศึกษา เมื่อเทียบกับบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้น การนับการมีงานทำนับกรณีการทำงานสุจริตทุกประเภท ที่สามารถสร้างรายได้เข้ามาเป็นประจำเพื่อเลี้ยงชีพตนเองได้นั้น เป็นตัวชี้วัดหนึ่งซึ่งแสดงให้เห็นถึงควมมีคุณภาพของหลักสูตรคณะและมหาวิทยาลัย โดยการคำนวณร้อยละของผู้มีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษาที่ลงทะเบียนเรียน ในภาคพิเศษหรือภาคนอกเวลาให้คำนวณเฉพาะผู้ที่เปลี่ยนงานใหม่หลังสำเร็จการศึกษาเท่านั้น

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้อ่านทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี เป็นคะแนนระหว่าง ๐ - ๕ กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ เท่ากับร้อยละ ๑๐๐

สูตรการคำนวณ

๑. คำนวณค่าร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีที่ได้อ่านทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีที่ได้อ่านทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี}}{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาและบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจทั้งหมด}} \times ๑๐๐$$

การคำนวณค่าร้อยละนี้ไม่นับบัณฑิตที่ศึกษาต่อ เกณฑ์ทหาร อุปสมบท และบัณฑิตที่มีงานทำแล้วแต่ไม่ได้เปลี่ยนงานมาพิจารณา (ช่วงระยะเวลา ๑ ปี ที่สำเร็จการศึกษา)

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ค่าร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีที่ได้อ่านทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี}}{๑๐๐} \times ๕$$

หมายเหตุ

- จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาต้องตอบแบบสำรวจต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของจำนวนผู้สำเร็จการศึกษา
- กรณีหลักสูตรใหม่ไม่ต้องประเมิน เนื่องจากไม่มีผู้สำเร็จการศึกษา สำหรับหลักสูตรปรับปรุงที่มีนักศึกษาเรียนอยู่ ต้องประเมินเนื่องจากมีผู้สำเร็จการศึกษาแล้ว

ตัวชี้วัดที่ ๑.๕	ร้อยละของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่มีความรู้ด้านการเป็นผู้ประกอบการ
ชนิดตัวชี้วัด	ผลลัพธ์
ผู้รับผิดชอบ	
ผู้ตรวจสอบ	
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ มิถุนายน ๒๕๖๖ – ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๗)

คำอธิบายตัวชี้วัด

มหาวิทยาลัย ต้องส่งเสริมสนับสนุนหลักสูตรให้นักศึกษามีคุณลักษณะของผู้ประกอบการ โดยมีความรู้ความสามารถเพื่อนำไปใช้ในการดำรงชีวิตหรือให้ความรู้แก่ผู้อื่นและมีความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง ชอบอาชีพอิสระพึ่งพาตนเองมีลักษณะผู้นำ มีความเชื่อมั่นที่จะเอาชนะปัญหาหรืออุปสรรคต่าง ๆ มีความมานะอดทน ทำงานหนักอย่างเต็มความสามารถไม่ท้อแท้ แม้ว่าจะเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่มีความรู้ด้านการเป็นผู้ประกอบการ เป็นคะแนนระหว่าง ๐ - ๕ กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ เท่ากับร้อยละ ๑๐๐

สูตรการคำนวณ

๑. คำนวณร้อยละของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่มีความรู้ด้านการเป็นผู้ประกอบการ

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่มีความรู้ด้านการเป็นผู้ประกอบการ}}{\text{จำนวนนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายทั้งหมด}} \times ๑๐๐$$

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่มีความรู้ด้านการเป็นผู้ประกอบการ}}{๑๐๐} \times ๕$$

หมายเหตุ

๑. นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนและสอบผ่านรายวิชาเกี่ยวกับการเป็นผู้ประกอบการ หรือผ่านกระบวนการเป็นผู้ประกอบการสามารถนับได้

๒. ให้ดำเนินการทุกคณะวิทยาลัยโดยไม่มีข้อยกเว้น เนื่องจากการทำงานในปัจจุบันนี้ควรมีอาชีพหลักและอาชีพรอง และ/หรือสามารถนำความรู้ที่ได้ไปถ่ายทอดต่อไป เช่นนักศึกษาคณะครุศาสตร์นำความรู้ที่มีไปถ่ายทอดต่อลูกศิษย์ได้ และหรือเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วไม่ได้ทำงานตรงสายที่ศึกษามากก็สามารถประกอบอาชีพอื่น ๆ ได้ เป็นต้น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๖	ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อบัณฑิตของผู้ใช้บัณฑิต
ชนิดตัวชี้วัด	ผลลัพธ์
ผู้รับผิดชอบ	
ผู้ตรวจสอบ	
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ มิถุนายน ๒๕๖๖ – ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๗)

คำอธิบายตัวชี้วัด

- บัณฑิต หมายถึง บัณฑิตระดับปริญญาตรีที่สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรภาคปกติและภาคพิเศษ หรือภาคนอกเวลาราชการ ที่ได้งานทำมาแล้ว ๑ ปี
- ผู้ใช้บัณฑิต หมายถึง นายจ้าง ผู้ประกอบการ และผู้ที่บัณฑิตทำงานเกี่ยวข้องด้วย
- ระดับความพึงพอใจ หมายถึง ค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจ (เทียบจากค่า ๕ ระดับ) ของนายจ้าง ผู้ประกอบการ และผู้ที่บัณฑิตทำงานเกี่ยวข้อง จากการประเมินบัณฑิตที่ทำงานด้วยประมาณ ๑ ปี
- ประเด็นการสำรวจความพึงพอใจ พิจารณาจากคุณสมบัติหลักของบัณฑิตที่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งประกอบด้วย ๖ ด้าน ดังนี้
 - ๑) ด้านคุณธรรมจริยธรรม / เป็นคนดี
 - ๒) ด้านความรู้ / มีทักษะวิชาชีพ
 - ๓) ด้านทักษะทางปัญญา / มีทักษะวิชาชีพ
 - ๔) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ / มีจิตสาธารณะ
 - ๕) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ / มีทักษะวิชาชีพ
 - ๖) ด้านทักษะการจัดการเรียนรู้

เกณฑ์การประเมิน

ใช้ค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจต่อบัณฑิตของผู้ใช้บัณฑิต (คะแนนเต็ม ๕)

สูตรการคำนวณ

ผลรวมของระดับความพึงพอใจต่อบัณฑิตของผู้ใช้บัณฑิต <hr/> จำนวนบัณฑิตที่ได้รับการประเมินทั้งหมด

หมายเหตุ ตัวชี้วัด กพร.

ตัวชี้วัดที่ ๑.๗	ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อสถาบันอุดมศึกษาของนักศึกษา
ชนิดตัวชี้วัด	ผลลัพธ์
ผู้รับผิดชอบ	
ผู้ตรวจสอบ	
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ มิถุนายน ๒๕๖๖ – ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๗)

คำอธิบายตัวชี้วัด

- นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ทุกระดับชั้น ทั้งภาคปกติและภาคพิเศษ ที่ลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษาที่รับการประเมิน
- ประเด็นการสำรวจความพึงพอใจ ประกอบด้วย ๒ ประเด็น ดังนี้
 - ๑) ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอน
 - ๒) ความพึงพอใจต่อการให้บริการของ คณะ/วิทยาลัย/สำนัก/มหาวิทยาลัย

เกณฑ์การประเมิน

ใช้ค่าเฉลี่ยของระดับความพึงพอใจต่อสถาบันอุดมศึกษาของนักศึกษา (คะแนนเต็ม ๕)

สูตรการคำนวณ

ผลรวมของระดับความพึงพอใจต่อสถาบันอุดมศึกษาของนักศึกษา
จำนวนนักศึกษาทั้งหมด

หมายเหตุ ตัวชี้วัด กพร.

ตัวชี้วัดที่ ๑.๘	ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำตรงสาขาที่สำเร็จการศึกษา
ชนิดตัวชี้วัด	ผลลัพธ์
ผู้รับผิดชอบ	
ผู้ตรวจสอบ	
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ มิถุนายน ๒๕๖๖ – ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๗)

คำอธิบายตัวชี้วัด

- ให้เปรียบเทียบจำนวนของผู้สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรระดับปริญญาตรี (ทุกหลักสูตร ได้แก่ ภาคปกติ ภาคพิเศษ และภาคนอกเวลาราชการ) ที่ได้งานทำตรงสาขาที่สำเร็จการศึกษา กับผู้สำเร็จการศึกษา ในหลักสูตรระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำทั้งหมด โดยไม่นับรวมบัณฑิตที่มีงานทำก่อนเข้าศึกษา และผู้ที่ศึกษา ต่อในระดับบัณฑิตศึกษา โดยนำเสนอในรูปร้อยละ
 - บัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำ หมายถึง ผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีทั้งภาค ปกติและภาคพิเศษ หรือภาคนอกเวลาราชการ ที่ได้งานทำภายในระยะเวลา ๑ ปี นับจากวันที่สำเร็จการศึกษา (ไม่นับรวมผู้ที่ประกอบอาชีพอิสระอยู่ก่อนแล้ว)
 - การได้งานทำตรงสาขาที่สำเร็จการศึกษา หมายถึง บัณฑิตที่ได้งานทำตามวิชาชีพ หรือ บัณฑิตได้นำความรู้ที่ได้จากการศึกษาตลอดหลักสูตรไปใช้ในการประกอบอาชีพไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๕
 - บัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ประกอบอาชีพอิสระ หมายถึง ผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญา ตรี ทั้งภาคปกติ และภาคพิเศษ หรือภาคนอกเวลาราชการในสาขานั้นๆ และมีกิจการของตนเองที่มีรายได้ ประจำ ภายในระยะเวลา ๑ ปี นับจากวันที่สำเร็จการศึกษา (ไม่นับรวมผู้ที่ประกอบอาชีพอิสระอยู่ก่อนแล้ว)
 - ในการเก็บข้อมูลผลงานตามตัวบ่งชี้นี้ ให้ใช้กลุ่มเป้าหมายคือผู้สำเร็จการศึกษาทั้งภาคปกติ และภาคพิเศษหรือภาคนอกเวลาราชการ ที่มีความเป็นตัวแทนของผู้สำเร็จการศึกษาทั้งในเชิงปริมาณ (อย่างน้อยร้อยละ ๘๐) และคุณลักษณะ (ครอบคลุมทุกกลุ่มสาขาวิชา)
 - ไม่ให้นำข้อมูลบัณฑิตที่จบการศึกษามากกว่า ๑ ปี มาคำนวณด้วย

สูตรการคำนวณ :

จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำตรงสาขาที่สำเร็จการศึกษา	
ไม่รวมผู้ที่มีงานทำอยู่แล้วและผู้ศึกษาต่อ	
<hr/>	
จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระ	X ๑๐๐
ภายใน ๑ ปี นับจากวันที่สำเร็จการศึกษา ไม่รวมผู้ที่มีงานทำอยู่แล้ว	
และผู้ศึกษาต่อ	

หมายเหตุ ตัวชี้วัด กพร.

(ตัวอย่างการคำนวณ : คู่มือการประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ ของสถาบันอุดมศึกษา หน้า ๕๙-๖๐)

ตัวชี้วัดที่ ๑.๙	อัตราการได้งานทำในพื้นที่หรือภูมิภาคของบัณฑิต (Percentage of Graduate Employed in Region)
ชนิดตัวชี้วัด	ผลลัพธ์
ผู้รับผิดชอบ	
ผู้ตรวจสอบ	
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ มิถุนายน ๒๕๖๖ – ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๗)

นิยามตัวชี้วัด

ร้อยละการได้งานในพื้นที่หรือประกอบอาชีพหลังสำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลา ๑ ปี ในพื้นที่ที่สถาบันอุดมศึกษาได้รับผิดชอบดูแล

คำอธิบายตัวชี้วัด

๑. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษา (อนุปริญญา ปริญญาตรี และ บัณฑิตศึกษา) ที่ได้งานทำในพื้นที่หรือภูมิภาค หมายถึง ผู้สำเร็จการศึกษา (อนุปริญญา ปริญญาตรี และ บัณฑิตศึกษา) ที่สำเร็จการศึกษาระดับชั้นปริญญาได้งานทำในพื้นที่หรือภูมิภาคในพื้นที่ที่สถาบันอุดมศึกษาได้รับผิดชอบดูแล (ในจังหวัดที่ตั้งและจังหวัดที่มีอาณาเขตติดกัน) ในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา

๒. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาทั้งหมด หมายถึง ผู้สำเร็จการศึกษา (อนุปริญญา ปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา) ที่สำเร็จการศึกษาระดับชั้นปริญญา

สูตรการคำนวณ :

$$\frac{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาที่มีถิ่นฐานในภูมิภาค และได้ทำงานในพื้นที่หรือภูมิภาค}}{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน

๑ คะแนน	๒ คะแนน	๓ คะแนน	๔ คะแนน	๕ คะแนน
ร้อยละ ๒๐ ขึ้นไป	ร้อยละ ๔๐ ขึ้นไป	ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป	ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป	ร้อยละ ๙๐ ขึ้นไป

หมายเหตุ

- ตัวชี้วัดประเมินกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา กลุ่ม ๓ พัฒนาชุมชนท้องถิ่นหรือชุมชนอื่น (Area-Based and Community Engagement)
- พื้นที่หรือภูมิภาค หมายถึง จังหวัดในที่ตั้งหรือจังหวัดที่มีอาณาเขตติดกัน คือ จังหวัดบึงกาฬ จังหวัดมุกดาหาร จังหวัดสกลนคร และจังหวัดที่เป็นภูมิลำเนาของบัณฑิต

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑๐	ความสอดคล้องของหลักสูตร (Curriculum Alignment)
ชนิดตัวชี้วัด	ปัจจัยนำเข้า
ผู้รับผิดชอบ	
ผู้ตรวจสอบ	
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ มิถุนายน ๒๕๖๖ – ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๗)

นิยามตัววัด

สัดส่วนจำนวนหลักสูตรที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและชุมชนต่อหลักสูตรทั้งหมดของสถาบันการศึกษา

คำอธิบายตัวชี้วัด

- จำนวนหลักสูตรเชิงพื้นที่ หมายถึง หลักสูตรทั้งหลักสูตรในระดับปริญญา (Degree) (Curriculum Area Mapping) และหลักสูตรประกาศนียบัตร (NonDegree) ที่เป็นประโยชน์และตอบสนองต่อการพัฒนาเชิงพื้นที่ในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา
- จำนวนหลักสูตรทั้งหมด หมายถึง หลักสูตรทั้งหลักสูตรในระดับปริญญา (Degree) และหลักสูตรประกาศนียบัตร (NonDegree) ทั้งหมดของสถาบันอุดมศึกษา ในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา

สูตรการคำนวณ :

$$\frac{\text{จำนวนหลักสูตรเชิงพื้นที่}}{\text{จำนวนหลักสูตรทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน

๑ คะแนน	๒ คะแนน	๓ คะแนน	๔ คะแนน	๕ คะแนน
ร้อยละ ๒๐ ขึ้นไป	ร้อยละ ๔๐ ขึ้นไป	ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป	ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป	ร้อยละ ๙๐ ขึ้นไป

หมายเหตุ ตัวชี้วัดประเมินกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา กลุ่ม ๓ พัฒนาชุมชนท้องถิ่นหรือชุมชนอื่น (Area-Based and Community Engagement)

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑๑	การมีส่วนร่วมของสังคมและชุมชน (Inclusive Community)
ชนิดตัวชี้วัด	ปัจจัยนำเข้า
ผู้รับผิดชอบ	
ผู้ตรวจสอบ	
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ มิถุนายน ๒๕๖๖ – ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๗)

นิยามตัวชี้วัด

สัดส่วนจำนวนหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้ชุมชน ปราชญ์ชุมชน ผู้ใช้บัณฑิต องค์กร/ หน่วยงานในพื้นที่ ได้มีโอกาสการกำหนดทิศทางการดำเนินงานในการสอน การบริหาร เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของสถาบันอุดมศึกษาในพื้นที่ ภูมิภาคที่สามารถนำไปสู่การพัฒนาสังคมและชุมชนในพื้นที่ภูมิภาค

คำอธิบายตัวชี้วัด

๑. จำนวนหลักสูตรที่ชุมชน องค์กร/หน่วยงานในพื้นที่ มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา หมายถึง หลักสูตรที่ชุมชน/ปราชญ์ชุมชน ผู้ใช้บัณฑิต องค์กร/หน่วยงานในพื้นที่ ได้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ทั้งหลักสูตรในระดับปริญญา (Degree) และหลักสูตรประกาศนียบัตร (Non-Degree) อาทิ การกำหนดทิศทางการดำเนินงาน การสอน การบริหาร ในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา

๒. จำนวนหลักสูตรทั้งหมดของสถาบัน หมายถึง หลักสูตรทั้งหมดทั้งหลักสูตรในระดับปริญญา (Degree) และหลักสูตร ประกาศนียบัตร (Non-degree) ของสถาบันอุดมศึกษา

สูตรการคำนวณ :

$$\frac{\text{จำนวนหลักสูตรที่ชุมชน องค์กร/หน่วยงานในพื้นที่ มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา}}{\text{จำนวนหลักสูตรทั้งหมดของสถาบัน}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน

๑ คะแนน	๒ คะแนน	๓ คะแนน	๔ คะแนน	๕ คะแนน
ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละ ๕	ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละ ๑๐	ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละ ๒๐	ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละ ๓๐	ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละ ๔๐

หมายเหตุ ตัวชี้วัดประเมินกลุ่มสถาบันอุดมศึกษากลุ่ม ๓ พัฒนาชุมชนท้องถิ่นหรือชุมชนอื่น (Area-Based and Community Engagement)

องค์ประกอบที่ ๒ ด้านการวิจัยและนวัตกรรม

ภารกิจด้านการวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของพันธกิจของมหาวิทยาลัย ดังนั้นจึงต้องมีระบบและกลไกควบคุมให้สามารถดำเนินการให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพตามจุดเน้นเฉพาะของมหาวิทยาลัย เพื่อให้ได้ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมที่เกิดประโยชน์ การวิจัยจะประสบความสำเร็จและเกิดประโยชน์นั้น จำเป็นต้องมีส่วนประกอบที่สำคัญ ๓ ประการ คือ ๑) ต้องมีแผนการวิจัย มีระบบและกลไกตลอดจนมีการสนับสนุนทรัพยากรให้สามารถดำเนินการได้ตามแผน ๒) อาจารย์มีส่วนร่วมในการวิจัยอย่างเข้มแข็งโดยบูรณาการงานวิจัยกับการจัดการเรียนการสอน และพันธกิจด้านอื่น ๆ ของมหาวิทยาลัย และ ๓) ผลงานวิจัยมีคุณภาพมีประโยชน์ ที่ตอบสนองยุทธศาสตร์ของชาติ และเกิดผลลัพธ์หรือผลกระทบหรือตอบสนองความจำเป็นของชุมชน สังคม หรือเกิดผลกระทบต่อผู้เรียน การเสริมสร้างคุณภาพชีวิต หรือการสร้างโอกาส หรือมูลค่าเพิ่มและขีดความสามารถของประเทศที่เกิดจากความร่วมมือของหน่วยงานภายในกับหน่วยงานภายใน และหน่วยงานภายในกับหน่วยงานภายนอก

ตัวชี้วัด จำนวน ๕ ตัวชี้วัด คือ

๒.๑ ร้อยละของอาจารย์ประจำ และ/หรือนักวิจัยที่มีผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์เพื่อการพัฒนาองค์ความรู้และความก้าวหน้าทางวิชาการ

๒.๒ ร้อยละของผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ที่ได้รับการตีพิมพ์และเผยแพร่ทั้งในระดับชาติ และ/หรือระดับนานาชาติ

๒.๓ ร้อยละของผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ที่ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาทั้งในระดับชาติ และ/หรือระดับนานาชาติ

๒.๔ ร้อยละของผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์จากความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภายในและหน่วยงานภายนอกที่ตอบสนองความต้องการจำเป็นหรือเกิดผลกระทบเชิงบวกต่อผู้เรียน ชุมชนท้องถิ่น สังคมหรือประเทศ

๒.๕ การวิจัยและบริการวิชาการเพื่อการพัฒนาในพื้นที่ภูมิภาค (Research/Service in Region)

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑	ร้อยละของอาจารย์ประจำ และ/หรือนักวิจัยที่มีผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์เพื่อการพัฒนาองค์ความรู้และความก้าวหน้าทางวิชาการ
ชนิดตัวชี้วัด	ผลลัพธ์
ผู้รับผิดชอบ	
ผู้ตรวจสอบ	
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ มกราคม ๒๕๖๖ – ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๖)

คำอธิบายตัวชี้วัด

ผลงานวิชาการเป็นข้อมูลที่สำคัญในการแสดงให้เห็นว่าอาจารย์ประจำและนักวิจัยได้สร้างสรรค์ขึ้นเพื่อแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง เป็นผลงานที่มีคุณค่า สมควรส่งเสริมให้มีการเผยแพร่และนำไปใช้ประโยชน์ทั้งเชิงวิชาการและการแข่งขันของประเทศ *โดยเป็นผลงานวิชาการตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการ (ตามนิยาม ๒๕๖๔)*

เกณฑ์การประเมิน

ร้อยละของอาจารย์ประจำ และ/หรือนักวิจัยที่มีผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์เพื่อการพัฒนาองค์ความรู้และความก้าวหน้าทางวิชาการ เป็นคะแนนระหว่าง ๐ - ๕ กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ เท่ากับร้อยละ ๑๐๐

สูตรการคำนวณ

๑. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำ และ/หรือนักวิจัยที่มีผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์เพื่อการพัฒนาองค์ความรู้และความก้าวหน้าทางวิชาการ

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนของอาจารย์ประจำ และ/หรือนักวิจัยที่มีผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์เพื่อการพัฒนาองค์ความรู้และความก้าวหน้าทางวิชาการ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยทั้งหมด}} \times 100$$

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำ และ/หรือนักวิจัยที่มีผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์เพื่อการพัฒนาองค์ความรู้และความก้าวหน้าทางวิชาการ}}{100} \times 5$$

หมายเหตุ

- การพัฒนาองค์ความรู้ พัฒนาการเรียนการสอนให้ดีขึ้น และผลงานวิชาการตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการ (ตามนิยาม ๒๕๖๔)
- การนับจำนวนอาจารย์ประจำ และ/หรือนักวิจัยไม่นับซ้ำในกรณีอาจารย์ ๑ ท่านมีผลงานมากกว่า ๑ ผลงาน ให้นับ ๑ ผลงานเท่านั้น

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒	ร้อยละของผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ที่ได้รับการตีพิมพ์และเผยแพร่ทั้งในระดับชาติ และ/หรือระดับนานาชาติ
ชนิดตัวชี้วัด	ผลลัพธ์
ผู้รับผิดชอบ	
ผู้ตรวจสอบ	
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ มกราคม ๒๕๖๖ – ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๖)

คำอธิบายตัวชี้วัด

ผลงานทางวิชาการเป็นข้อมูลที่สำคัญในการแสดงให้เห็นว่าอาจารย์ประจำและนักวิจัยได้สร้างสรรค์ขึ้น เพื่อแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง เป็นผลงานที่มีคุณค่าสมควรส่งเสริมให้มีการเผยแพร่และนำไปใช้ประโยชน์ ทั้งเชิงวิชาการและการแข่งขันของประเทศ ผลงานทางวิชาการอยู่ในรูปของบทความวิจัยหรือบทความทางวิชาการที่ตีพิมพ์ในรายงาน สืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI หรือ Scopus หรือตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วยหลักเกณฑ์การพิจารณา วารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๕๖ ผลงานได้รับการจดอนุสิทธิบัตรหรือสิทธิบัตร หรือเป็นผลงานทางวิชาการรับใช้สังคมที่ผ่านการประเมินตำแหน่งทางวิชาการแล้ว ผลงานวิจัยที่หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติว่าจ้างให้ดำเนินการ ตำราหรือหนังสือที่ใช้ในการขอผลงานทางวิชาการและผ่านการพิจารณาตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัยเป็นคะแนนระหว่าง ๐ - ๕ เกณฑ์แบ่งกลุ่มตามสาขาวิชา ดังนี้

สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย ที่กำหนดไว้เป็นคะแนนเต็ม ๕ เท่ากับร้อยละ ๓๐ ขึ้นไป

กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย ที่กำหนดไว้เป็นคะแนนเต็ม ๕ เท่ากับร้อยละ ๓๐ ขึ้นไป

กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย ที่กำหนดไว้เป็นคะแนนเต็ม ๕ เท่ากับร้อยละ ๒๐ ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

๑. คำนวณค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัยตามสูตร

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ที่ได้รับการตีพิมพ์และเผยแพร่ทั้งในระดับชาติ และ/หรือระดับนานาชาติ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยทั้งหมด}} \times 100$$

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

ค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิจัยหรือผลงาน
สร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ที่ได้รับการตีพิมพ์
และเผยแพร่ทั้งในระดับชาติและ/หรือระดับนานาชาติ

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิจัยหรือผลงาน
สร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ที่ได้รับการตีพิมพ์
และเผยแพร่ทั้งในระดับชาติและ/หรือระดับนานาชาติ}}{\text{กำหนดให้คะแนนเต็ม ๕}} \times ๕$$

กำหนดระดับคุณภาพผลงานทางวิชาการ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
๐.๒	• บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ
๐.๔	• บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติหรือในวารสารทางวิชาการระดับชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูลตามประกาศ ก.พ.อ. หรือ ระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วยหลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๕๖ แต่สถาบันนำเสนอสถานบันอนุมัติและจัดทำเป็นประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป และแจ้งให้ ก.พ.อ./กกอ. ทราบภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ออกประกาศ • ผลงานที่ได้รับการจดอนุสิทธิบัตร
๐.๖	• บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ ๒
๐.๘	• บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูลตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๕๖ แต่สถาบันนำเสนอสถานบันอนุมัติและจัดทำเป็นประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป และแจ้งให้ ก.พ.อ./กกอ. ทราบ ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ออกประกาศ (ซึ่งไม่อยู่ใน Beall's list) หรือตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ ๑

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
๑.๐	<ul style="list-style-type: none"> • บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วยหลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๕๖ • ผลงานได้รับการจดสิทธิบัตร • ผลงานวิชาการรับใช้สังคมที่ได้รับการประเมินผ่านเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว • ผลงานวิจัยที่หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติว่าจ้างให้ดำเนินการ • ผลงานค้นพบพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ที่ค้นพบใหม่และได้รับการจดทะเบียน • ตำราหรือหนังสือหรืองานแปลที่ได้รับการประเมินผ่านเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว • ตำราหรือหนังสือหรืองานแปลที่ผ่านการพิจารณาตามหลักเกณฑ์การประเมินตำแหน่งทางวิชาการ แต่ไม่ได้นำมาขอรับการประเมินตำแหน่งทางวิชาการ

หมายเหตุ

๑. การส่งบทความเพื่อพิจารณาคัดเลือกให้นำเสนอในการประชุมวิชาการต้องส่งเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) และเมื่อได้รับการตอบรับและตีพิมพ์แล้ว การตีพิมพ์ต้องตีพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบเอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

๒. ผลงานสร้างสรรค์ทุกชิ้นต้องผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการมีองค์ประกอบไม่น้อยกว่า ๓ คน โดยมีบุคคลภายนอกสถาบันร่วมพิจารณาด้วย

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓	ร้อยละผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ที่ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาทั้งในระดับชาติ และ/หรือระดับนานาชาติ
ชนิดตัวชี้วัด	ผลลัพธ์
ผู้รับผิดชอบ	
ผู้ตรวจสอบ	
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ มกราคม ๒๕๖๖ – ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๖)

คำอธิบายตัวชี้วัด

ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์เป็นผลิตภาพของมหาวิทยาลัยที่เกิดจากการติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่องของอาจารย์ จึงเป็นผลงานที่มีคุณค่า สมควรส่งเสริมให้มีการเผยแพร่และนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในด้านวิชาการและการแข่งขันระดับชาติ การสร้างความรู้และความเข้าใจ และสร้างระบบการบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญาของผลิตภาพดังกล่าว อาทิ การจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา ช่วยสนับสนุนให้งานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์มีการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญามีความคุ้มค่าและเกิดมูลค่าเพิ่ม

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิจัยหรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ที่ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาทั้งในระดับชาติ และ/หรือนานาชาติ โดยการแปลงค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัยเป็นคะแนนระหว่าง ๐ – ๕ เกณฑ์แบ่งกลุ่มตามสาขาวิชาดังนี้

กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ที่ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาที่กำหนดไว้เป็น คะแนนเต็ม ๕ เท่ากับร้อยละ ๓๐ ขึ้นไป

กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ

ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ที่ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาที่กำหนดไว้เป็น คะแนนเต็ม ๕ เท่ากับร้อยละ ๓๐ ขึ้นไป

กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ที่ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาที่กำหนดไว้เป็น คะแนนเต็ม ๕ เท่ากับร้อยละ ๒๐ ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

๑. คำนวณร้อยละของผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ที่ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาทั้งในระดับชาติ และ/หรือระดับนานาชาติ

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ที่ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาทั้งในระดับชาติ และ/หรือนานาชาติ}}{\text{ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ทั้งหมด}} \times 100$$

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ที่ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทาง ปัญญาทั้งในระดับชาติ และ/หรือนานาชาติ}}{\text{ค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ที่ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทาง ปัญญาทั้งในระดับชาติ และ/หรือนานาชาติ กำหนดให้คะแนนเต็ม ๕}} \times ๕$$

กำหนดระดับคุณภาพผลงานทางวิชาการ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
๐.๒	<ul style="list-style-type: none"> บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ
๐.๔	<ul style="list-style-type: none"> บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติหรือในวารสารทางวิชาการระดับชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูลตามประกาศ ก.พ.อ. หรือ ระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วยหลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๕๖ แต่สถาบันนำเสนอสภาสถาบันอนุมัติและจัดทำเป็นประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป และแจ้งให้ ก.พ.อ./กกอ. ทราบภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ออกประกาศ ผลงานที่ได้รับการจดอนุสิทธิบัตร
๐.๖	<ul style="list-style-type: none"> บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ ๒
๐.๘	<ul style="list-style-type: none"> บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูลตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๕๖ แต่สถาบันนำเสนอสภาสถาบันอนุมัติและจัดทำเป็นประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป และแจ้งให้ ก.พ.อ./กกอ. ทราบ ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ออกประกาศ (ซึ่งไม่อยู่ใน Beall's list) หรือตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ ๑

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
๑.๐	<ul style="list-style-type: none"> • บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วยหลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๕๖ • ผลงานได้รับการจดสิทธิบัตร • ผลงานวิชาการรับใช้สังคมที่ได้รับการประเมินผ่านเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว • ผลงานวิจัยที่หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติว่าจ้างให้ดำเนินการ • ผลงานค้นพบพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ที่ค้นพบใหม่และได้รับการจดทะเบียน • ตำราหรือหนังสือหรืองานแปลที่ได้รับการประเมินผ่านเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว • ตำราหรือหนังสือหรืองานแปลที่ผ่านการพิจารณาตามหลักเกณฑ์การประเมินตำแหน่งทางวิชาการ แต่ไม่ได้นำมาขอรับการประเมินตำแหน่งทางวิชาการ

น้ำหนัก	รายการ
๐.๒	ยื่นขอจดอนุสิทธิบัตรในระดับชาติ
๐.๔	ยื่นขอจดสิทธิบัตรในระดับชาติ
๐.๖	มีการจดแจ้งลิขสิทธิ์ในระดับชาติ
๐.๘	ผลงานได้รับอนุมัติจดอนุสิทธิบัตร
๑.๐	ผลงานได้รับอนุมัติจดสิทธิบัตรในระดับชาติ หรือการจดแจ้งลิขสิทธิ์ในระดับนานาชาติ
๑.๕	การยื่นขอจดอนุสิทธิบัตรในระดับนานาชาติ
๒.๐	การยื่นขอจดสิทธิบัตรในระดับนานาชาติ

หมายเหตุ จำนวนโครงการวิจัยที่ทำคำรับรองกับสถาบันวิจัยในการยื่นสิทธิบัตร ภายใน ๓ ปีงบประมาณ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๔	ร้อยละของผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์จากความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภายในและหน่วยงานภายนอกที่ตอบสนองความต้องการจำเป็นหรือเกิดผลกระทบเชิงบวกต่อผู้เรียน ชุมชนท้องถิ่น สังคมหรือประเทศ
ชนิดตัวชี้วัด	ผลลัพธ์
ผู้รับผิดชอบ	
ผู้ตรวจสอบ	
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ มกราคม ๒๕๖๖ – ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๖)

คำอธิบายตัวชี้วัด

ผลงานทางวิชาการเป็นข้อมูลที่สำคัญในการแสดงให้เห็นว่าอาจารย์ประจำและนักวิจัยได้สร้างสรรค์ขึ้นเพื่อแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง เป็นผลงานที่มีคุณค่า สมควรส่งเสริมให้เกิดการตอบสนองต่อความต้องการจำเป็นหรือเกิดผลกระทบเชิงบวกต่อผู้เรียน ต่อชุมชน ท้องถิ่น สังคมหรือประเทศ และจะต้องเกิดจากความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภายในและหน่วยงานภายนอก เพื่อให้เกิดคุณภาพและประสิทธิภาพสูงสุด บทความวิชาการมีความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภายในกับภายใน หรือหน่วยงานภายในกับหน่วยงานภายนอก

เกณฑ์การประเมิน

ค่าร้อยละของผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์จากความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภายในและหน่วยงานภายนอกที่ตอบสนองความต้องการจำเป็นหรือเกิดผลกระทบเชิงบวกต่อผู้เรียน ชุมชนท้องถิ่น สังคมหรือประเทศ เป็นคะแนนระหว่าง ๐ - ๕ กำหนดไว้เป็นคะแนนเต็ม ๕ เท่ากับ ร้อยละ ๑๐๐

สูตรการคำนวณ

๑. คำนวณร้อยละของผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์จากความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภายในและหน่วยงานภายนอกที่ตอบสนองความต้องการจำเป็นหรือเกิดผลกระทบเชิงบวกต่อผู้เรียน ชุมชนท้องถิ่น สังคมหรือประเทศ

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{ผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์จากความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภายในและหน่วยงานภายนอกที่ตอบสนองความต้องการจำเป็นหรือเกิดผลกระทบเชิงบวกต่อผู้เรียน ชุมชนท้องถิ่น สังคมหรือประเทศ}}{\text{จำนวนผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ทั้งหมด}} \times 100$$

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ค่าร้อยละของผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์จากความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภายในและหน่วยงานภายนอกที่ตอบสนองความต้องการจำเป็นหรือเกิดผลกระทบเชิงบวกต่อผู้เรียน ชุมชนท้องถิ่น สังคมหรือประเทศ}}{100} \times 5$$

๑๐๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๕	การวิจัยและบริการวิชาการเพื่อการพัฒนาในพื้นที่ภูมิภาค (Research/Service in Region)
ชนิดตัวชี้วัด	ผลลัพธ์
ผู้รับผิดชอบ	ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา
ผู้ตรวจสอบ	รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ มกราคม ๒๕๖๖ – ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๖)

นิยามตัวชี้วัด

สัดส่วนของผลงานทางวิชาการรับใช้สังคมสามารถแก้ไขปัญหาของชุมชนและสังคม ในพื้นที่ต่อผลงานทางวิชาการที่ได้ดำเนินการทั้งหมด

คำอธิบายตัวชี้วัด

- จำนวนผลงานทางวิชาการรับใช้สังคม หมายถึง ผลงานทางวิชาการรับใช้สังคม ตามนิยามประกาศของ กพอ. และ/หรือ กกอ. ของสถาบันอุดมศึกษาในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา
- จำนวนผลงานทางวิชาการทั้งหมด หมายถึง ผลงานทางวิชาการ ตามนิยาม ประกาศของ กพอ. และ/หรือ กกอ. ทั้งหมดของสถาบันอุดมศึกษาในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา
- พื้นที่ภูมิภาค หมายถึง จังหวัดในที่ตั้งหรือจังหวัดที่มีอาณาเขตติดกัน คือ จังหวัดบึงกาฬ จังหวัดมุกดาหาร จังหวัดสกลนคร และจังหวัดที่เป็นภูมิลำเนาของบัณฑิต

สูตรการคำนวณ :

$$\frac{\text{จำนวนผลงานทางวิชาการรับใช้สังคม}}{\text{จำนวนผลงานทางวิชาการทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน

๑ คะแนน	๒ คะแนน	๓ คะแนน	๔ คะแนน	๕ คะแนน
ไม่น้อยกว่า หรือ เท่ากับร้อยละ ๕	ไม่น้อยกว่า หรือ เท่ากับร้อยละ ๑๐	ไม่น้อยกว่า หรือ เท่ากับร้อยละ ๒๐	ไม่น้อยกว่า หรือ เท่ากับร้อยละ ๓๐	ไม่น้อยกว่า หรือ เท่ากับร้อยละ ๔๐

หมายเหตุ ตัวชี้วัดประเมินกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา กลุ่ม ๓ พัฒนาชุมชนท้องถิ่นหรือชุมชนอื่น (Area-Based and Community Engagement)

ตัวชี้วัดที่	มูลค่าผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม และคุณภาพชีวิตที่เกิดจากการนำผลงานวิจัย และพัฒนานวัตกรรมไปใช้ประโยชน์
ชนิดตัวชี้วัด	ผลลัพธ์
ผู้รับผิดชอบ	
ผู้ตรวจสอบ	
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ – ๓๐ กันยายน ๒๕๖๖)

คำอธิบายตัวชี้วัด

๑. ผลงานวิจัยและพัฒนานวัตกรรม

๑.๑ ผลงานวิจัยและพัฒนานวัตกรรม อันเกิดจากการดำเนินงานวิจัยและพัฒนา นวัตกรรมของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

๑.๒ ผลงานวิจัยและพัฒนานวัตกรรมที่หน่วยงานในสังกัด อว. ได้เข้าร่วมในโครงการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมกับหน่วยงานอื่นๆ

๑.๓ ผลงานวิจัยและพัฒนานวัตกรรม อันเกิดจากการสนับสนุนของหน่วยงานในสังกัดอว. โดยหน่วยงานไม่ได้วิจัยเอง

๒. ระยะเวลา

๒.๑ ใช้ผลงานย้อนหลังได้ ๓ - ๕ ปี โดยในการคิดมูลค่าเพิ่ม จะคิดเฉพาะปีนั้นๆ

๓. มูลค่าเพิ่ม ได้แก่

๓.๑ ประเมินเฉพาะสิ่งที่เกิดขึ้นแล้วจริงเท่านั้น

๓.๒ คิดมูลค่าเพิ่มของทั้งโครงการวิจัย โดยคิดทั้งมูลค่าเพิ่มที่ได้ต่อ อว. และหน่วยงานที่รับผลงานวิจัย

๔. วิธีคำนวณ

มูลค่าเพิ่มรวมทางเศรษฐกิจ = (๑) รายได้ของหน่วยงานในสังกัด อว. + (๒) มูลค่าเพิ่มของผู้รับบริการ + (๓) มูลค่าเพิ่มจากการลงทุน

หมายเหตุ :

๑) การคำนวณคำนึงถึง Counter factual นั่นคือเปรียบเทียบกับสถานการณ์ที่ใกล้เคียงความจริงที่สุด

๒) มูลค่าเพิ่มของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลัก และ มูลค่าเพิ่มของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ แต่ละตัวจะต้อง

๓) ในกรณีที่มีการทำงานร่วมกับหน่วยงานหรือองค์กรอื่นจะต้องมีการแบ่งสัดส่วนการทำงานอย่างสมเหตุสมผล (Attribution)

๔) ในกรณีที่ประมาณการผลลัพธ์ทางสังคมในอนาคตตลอดช่วงเวลามากกว่า ๑ ปี โดยที่กิจการจะไม่มีการลงทุนเพิ่มเติมระหว่างช่วงเวลาดังกล่าว ควรทำประมาณการอัตราการลดลง (Dropoff) ของผลลัพธ์ทางสังคม

๕) กรณีโครงการมีผลกระทบทางเศรษฐกิจแล้ว ควรรายงานผลกระทบทางสังคมเฉพาะมูลค่าเพิ่มที่ไม่ซ้ำซ้อนกัน

๕. นิยามของการคำนวณมูลค่าเพิ่มทางด้านเศรษฐกิจ

๕.๑ รายได้ของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

๑) ค่าธรรมเนียม = การอนุญาตให้ใช้สิทธิในงานวิจัยต่าง ๆ เช่น สิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร ลิขสิทธิ์ เป็นต้น

๒) รายได้จากการให้บริการด้านการวิจัยและพัฒนา = รายได้จากการรับจ้าง/การร่วมวิจัยและพัฒนา การให้คำปรึกษา การฝึกอบรมเพื่อถ่ายทอดความรู้ การรับจ้างผลิต และการให้บริการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการวิจัยและพัฒนา และการถ่ายทอดเทคโนโลยี รวมถึงการอนุญาตให้ใช้สิทธิในงานวิจัย

๕.๒ มูลค่าเพิ่มของผู้รับบริการ

๑) การลดต้นทุน = ต้นทุนที่ลดลงของผู้รับบริการ/บริษัทเอกชน ซึ่งเป็นผลจากการวิจัยและพัฒนา ถ่ายทอดเทคโนโลยีจากหน่วยงานของ อว. เช่น กระบวนการผลิตมีประสิทธิภาพมากขึ้น ประหยัดพลังงาน ประหยัดเวลา ประหยัดวัตถุดิบ ลดการนำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศ ค่าจ้างแรงงานลดลง และลดการสูญเสียจากการผลิต เป็นต้น

๒) กำไรเพิ่มขึ้น = กำไรที่เพิ่มขึ้นของผู้รับบริการ/บริษัทเอกชน เฉพาะส่วนที่ได้มาจากการรับบริการวิจัยและพัฒนา ถ่ายทอดเทคโนโลยีจากหน่วยงานของ อว. (หากจะรายงานด้วยยอดขายที่เพิ่มขึ้น ควรหักลบด้วยต้นทุนการผลิตที่ใช้ไปด้วย เพราะบางผลงานวิจัยทำให้ต้นทุนการผลิตเพิ่มขึ้นด้วยเช่นกัน ดังนั้นหากรายงานกำไรที่เพิ่มขึ้นจึงจะเป็นการรายงานด้วยมูลค่าเพิ่มอย่างแท้จริง)

๓) การประหยัดเงินตราต่างประเทศ = การลดมูลค่าการนำเข้าอันเป็นผลมาจากการวิจัยและพัฒนา ในกรณีที่การวิจัยและพัฒนา การถ่ายทอดเทคโนโลยีมีการผลิตเพื่อทดแทนการนำเข้า

การประหยัดเงินตรา ต่างประเทศ	= (จำนวนหน่วยสินค้าที่นำเข้าต่อปี x ราคาสินค้านำเข้า) - (จำนวนวัตถุดิบนำเข้าเพื่อผลิตสินค้าทดแทน x ราคาวัตถุดิบนำเข้า)
---------------------------------	---

๔) การป้องกันการสูญเสียภาพลักษณ์และความเชื่อมั่นในสินค้า

๕.๓ มูลค่าเพิ่มจากการลงทุน

๑) การจ้างงานเพิ่ม = การเพิ่มขึ้นของค่าใช้จ่ายในการจ้างงานอันเป็นผลมาจากการวิจัยและพัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยี โดยนับเฉพาะกรณีที่มีการถ่ายทอดเทคโนโลยีในรูปแบบของการฝึกอบรม เสริมสร้างอาชีพ และการจ้างงานที่เกิดจากการเกิดธุรกิจใหม่หรือสร้างผลิตภัณฑ์ใหม่

การจ้างงานเพิ่ม	= จำนวนคน x ค่าจ้างที่ได้รับเพิ่มขึ้นตามสัดส่วนที่เป็นผลมาจากการวิจัยและพัฒนา และการถ่ายทอดเทคโนโลยี หรือ จำนวนคนที่จ้างเพิ่มขึ้นอันเป็นผลมาจากการวิจัยและพัฒนา x ค่าจ้าง (ทั้งนี้ แล้วแต่กรณี)
-----------------	---

๒) การลงทุนเพิ่ม = การลงทุนในสินทรัพย์ เช่น ซื้อวัตถุดิบ ที่ดิน สิ่งปลูกสร้าง เครื่องจักร และอุปกรณ์ เพื่อรับบริการวิจัยและพัฒนาและการถ่ายทอดเทคโนโลยีนั้น ๆ ไปทำการขยายการผลิตและปรับปรุงการผลิต

หมายเหตุ ระดับคณะ/วิทยาลัย ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล แต่ไม่นำมาคำนวณคะแนน

องค์ประกอบที่ ๓ ด้านการบริการวิชาการ

การบริการทางวิชาการแก่สังคมเป็นหนึ่งในภารกิจหลักมหาวิทยาลัย ต้องให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ในรูปแบบต่าง ๆ ตามความถนัดและในด้านที่มหาวิทยาลัยมีความเชี่ยวชาญ การให้บริการทางวิชาการอาจให้เปล่าโดยไม่คิดค่าใช้จ่าย หรืออาจคิดค่าใช้จ่ายตามความเหมาะสม โดยให้บริการทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน หน่วยงานอิสระ หน่วยงานสาธารณะ ชุมชน และสังคมโดยกว้าง รูปแบบการให้บริการทางวิชาการ มีความหลากหลาย เช่น การอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ทรัพยากรของมหาวิทยาลัย เป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการให้คำปรึกษา ให้การอบรม จัดประชุมหรือสัมมนาวิชาการ ทำงานวิจัยเพื่อตอบคำถามต่าง ๆ หรือเพื่อชี้แนะสังคมการให้บริการทางวิชาการนอกจากเป็นการทำประโยชน์ให้สังคมแล้ว มหาวิทยาลัยยังได้รับประโยชน์ในด้านต่าง ๆ คือ เพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ของอาจารย์ อันจะนำมาสู่การพัฒนาหลักสูตรมีการบูรณาการเพื่อใช้ประโยชน์ทางด้านการจัดการเรียนการสอนและการวิจัย การเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้นของอาจารย์ สร้างเครือข่ายกับหน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งเป็นแหล่งงานของนักศึกษาและเป็นการสร้างรายได้ ของมหาวิทยาลัยจากการให้บริการทางวิชาการด้วย

ตัวชี้วัด จำนวน ๓ ตัวชี้วัด คือ

๓.๑ ร้อยละของโครงการ และ/หรือกิจกรรมในการบริการวิชาการหรือวิชาชีพ หรือบริการชุมชน หรือจิตอาสาแก่สังคมที่นำไปสู่การเสริมสร้างความเข้มแข็งและการพัฒนาอย่างยั่งยืนของผู้เรียน ชุมชนท้องถิ่น สังคมหรือประเทศ

๓.๒ การพัฒนาเชิงพื้นที่ (Area Based Development)

๓.๓ การมีส่วนร่วมของบุคคลหรือหน่วยงานในชุมชน พื้นที่ หรือภูมิภาค (Non-Age Group Participation)

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑	ร้อยละของโครงการ และ/หรือกิจกรรมในการบริการวิชาการหรือวิชาชีพ หรือบริการชุมชนหรือจิตอาสาแก่สังคมที่นำไปสู่การเสริมสร้างความเข้มแข็ง และการพัฒนาอย่างยั่งยืนของผู้เรียน ชุมชนท้องถิ่น สังคมหรือประเทศ
ชนิดตัวชี้วัด	ผลลัพธ์
ผู้รับผิดชอบ	
ผู้ตรวจสอบ	
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ – ๓๐ กันยายน ๒๕๖๖)

คำอธิบายตัวชี้วัด

การบริการวิชาการเป็นภารกิจหลักอีกหนึ่งภารกิจมหาวิทยาลัย ต้องคำนึงถึงกระบวนการ ผลลัพธ์และผลกระทบในการให้บริการวิชาการแก่สังคม โดยการศึกษาปัญหา ความต้องการของ กลุ่มเป้าหมายนำมาจัดทำแผนบริการวิชาการ การดำเนินงานวิจัยสู่การบริการวิชาการ ทั้งการบริการวิชาการที่ ทำให้เกิดรายได้และไม่ก่อให้เกิดรายได้ เพื่อสร้างประโยชน์นำไปสู่การเสริมสร้างความเข้มแข็งและการ พัฒนาอย่างยั่งยืนของผู้เรียน ชุมชนท้องถิ่น สังคมหรือประเทศ และตอบสนองต่อการเป็นมหาวิทยาลัย พัฒนาชุมชนท้องถิ่น โดยมีพันธกิจหลักและยุทธศาสตร์ที่มุ่งสู่การพัฒนาชุมชนท้องถิ่น และชุมชนที่มี วัตถุประสงค์หรือประโยชน์ร่วมกัน การเป็นแหล่งเรียนรู้ ถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีเพื่อสร้างความ เข้มแข็งให้แก่ชุมชน และการให้ประชาชนมีโอกาสเรียนรู้ตลอดชีวิตอันจะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน ต่อไป ต้องมีการสรุปผลสำเร็จของโครงการบริการวิชาการว่าเป็นอย่างไร

เกณฑ์การประเมิน

ร้อยละของโครงการ และ/หรือกิจกรรมในการบริการวิชาการหรือวิชาชีพหรือบริการชุมชนหรือ จิตอาสาแก่สังคมที่นำไปสู่การเสริมสร้างความเข้มแข็ง และการพัฒนาอย่างยั่งยืนของผู้เรียน ชุมชนท้องถิ่น สังคมหรือประเทศ เป็นคะแนนระหว่าง ๐ - ๕ กำหนดไว้เป็นคะแนนเต็ม ๕ เท่ากับร้อยละ ๑๐๐

สูตรการคำนวณ

๑. คำนวณค่าร้อยละของโครงการ และ/หรือกิจกรรมในการบริการวิชาการหรือวิชาชีพหรือ บริการชุมชนหรือจิตอาสาแก่สังคมที่นำไปสู่การเสริมสร้างความเข้มแข็งและการพัฒนาอย่างยั่งยืนของผู้เรียน ชุมชนท้องถิ่น สังคมหรือประเทศ

ค่าร้อยละ =	$\frac{\text{จำนวนโครงการ และ/หรือกิจกรรมในการบริการวิชาการหรือวิชาชีพ หรือบริการชุมชนหรือจิตอาสาแก่สังคมที่นำไปสู่การเสริมสร้างความเข้มแข็ง และการพัฒนาของผู้เรียน ชุมชนท้องถิ่น สังคมหรือประเทศ}}{\text{จำนวนโครงการ และ/หรือกิจกรรมในการบริการวิชาการแก่สังคมทั้งหมด}} \times 100$
-------------	---

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

คะแนนที่ได้ =	$\frac{\text{ค่าร้อยละของโครงการ และ/หรือกิจกรรมในการบริการวิชาการหรือวิชาชีพหรือ บริการชุมชนหรือจิตอาสาแก่สังคมที่นำไปสู่การเสริมสร้างความเข้มแข็งและการ พัฒนาของผู้เรียน ชุมชนท้องถิ่น สังคมหรือประเทศ}}{100} \times 5$
---------------	---

หมายเหตุ

๑. การเสริมสร้างความเข้มแข็งและการพัฒนาอย่างยั่งยืนของผู้เรียน ชุมชนท้องถิ่น สังคมหรือประเทศ (ด้านผู้เรียน เช่นการได้ความรู้ใหม่ ๆ หลักฐานคือสิ่งทีออกไปบริการวิชาการมาปรับปรุงการเรียนการสอน ชุมชนท้องถิ่น เช่น คุณภาพชีวิตชุมชนดีขึ้น สร้างรายได้เพิ่มขึ้น สร้างอาชีพ ชุมชนสามารถช่วยตนเองได้)

๒. การประเมินผลโครงการต้องมี IPO และมีการประเมิน Output Outcome Impact

๓. ผู้บริหารที่รับผิดชอบงานด้านวิชาการ ต้องมีแผน มี IPO มียุทธศาสตร์ เป็นไปในแนวทางเดียวกันเพื่อขับเคลื่อนให้การบริการวิชาการแก่สังคมที่มีประสิทธิภาพ

๔. นำเสนอการบริการวิชาการที่ทำให้เกิดรายได้และไม่ก่อให้เกิดรายได้ และความพึงพอใจของผู้รับบริการ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒	การพัฒนาเชิงพื้นที่ (Area Based Development)
ชนิดตัวชี้วัด	ผลลัพธ์
ผู้รับผิดชอบ	ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา
ผู้ตรวจสอบ	รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ – ๓๐ กันยายน ๒๕๖๖)

นิยามตัวชี้วัด

การให้บริการวิชาการ การอนุรักษ์และพัฒนาศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของท้องถิ่นที่สอดคล้องกับความต้องการและความจำเป็นในการแก้ไขปัญหาและสร้างความเข้มแข็งให้กับสังคมและชุมชนในพื้นที่ (Local Need) ความสามารถในการแก้ไขปัญหาและสร้างความเข้มแข็งให้กับสังคมและชุมชนในพื้นที่ สัดส่วนจำนวนโครงการบริการวิชาการหรือโครงการเพื่อพัฒนาเชิงพื้นที่ของสถาบันอุดมศึกษาในการถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยี รวมถึงการอนุรักษ์และพัฒนาศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของท้องถิ่น เพื่อแก้ไข ลดปัญหาและสร้างความ เข้มแข็งให้แก่ท้องถิ่นและภูมิภาค

คำอธิบายตัวชี้วัด

๑. จำนวนโครงการด้านการบริการวิชาการหรือโครงการที่ตอบสนองต่อ Area Based หมายถึง รายการโครงการด้านการบริการวิชาการหรือโครงการที่ ตอบสนองต่อการพัฒนาเชิงพื้นที่ในด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านภูมิศาสตร์ และสิ่งแวดล้อม สังคม ศิลปวัฒนธรรม ของสถาบันอุดมศึกษา

๒. จำนวนโครงการบริการวิชาการทั้งหมด หมายถึง รายการโครงการบริการวิชาการทั้งหมดของสถาบันอุดมศึกษา

๓. เชิงพื้นที่ หมายถึง จังหวัดในที่ตั้งหรือจังหวัดที่มีอาณาเขตติดกัน คือ จังหวัดบึงกาฬ จังหวัดมุกดาหาร จังหวัดสกลนคร และจังหวัดที่เป็นภูมิลำเนาของบัณฑิต

สูตรการคำนวณ :

$$\frac{\text{จำนวนโครงการด้านการบริการวิชาการ หรือโครงการที่ตอบสนองต่อ Area Based}}{\text{จำนวนโครงการบริการวิชาการทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน

๑ คะแนน	๒ คะแนน	๓ คะแนน	๔ คะแนน	๕ คะแนน
ร้อยละ ๒๐ ขึ้นไป	ร้อยละ ๔๐ ขึ้นไป	ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป	ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป	ร้อยละ ๙๐ ขึ้นไป

หมายเหตุ ตัวชี้วัดประเมินกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา กลุ่ม ๓ พัฒนาชุมชนท้องถิ่นหรือชุมชนอื่น (Area-Based and Community Engagement)

ตัวชี้วัดที่ ๓.๓	การมีส่วนร่วมของบุคคลหรือหน่วยงานในชุมชน พื้นที่ หรือภูมิภาค (Non-Age Group Participation)
ชนิดตัวชี้วัด	ผลผลิต
ผู้รับผิดชอบ	ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา
ผู้ตรวจสอบ	รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ – ๓๐ กันยายน ๒๕๖๖)

นิยามตัวชี้วัด

สัดส่วนโครงการหรือกิจกรรมโดยการมีส่วนร่วมของบุคคล ชุมชน หรือหน่วยงานใน พื้นที่สะท้อน การมีส่วนร่วมเพื่อแก้ไข/ลดปัญหา/ส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชน สังคม

คำอธิบายตัวชี้วัด

๑. จำนวนโครงการหรือกิจกรรมที่บุคคล ชุมชนหรือหน่วยงานในพื้นที่มีส่วนร่วมในโครงการหรือ กิจกรรมเพื่อแก้ไข/ลดปัญหา/ส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชน สังคม หมายถึง จำนวนโครงการหรือกิจกรรม ที่บุคคล ชุมชนหรือหน่วยงานทั้งภาครัฐ และเอกชนในพื้นที่ ที่เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดและ/หรือ ดำเนินโครงการ หรือกิจกรรมเพื่อแก้ไข/ลดปัญหา/ส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชน สังคม/การน้อมนำแนว พระราชดำริสู่การปฏิบัติ ของสถาบันอุดมศึกษาในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา

๒. จำนวนโครงการหรือกิจกรรมเพื่อแก้ไข/ลดปัญหา/ส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชน สังคมทั้งหมด หมายถึง โครงการหรือกิจกรรมเพื่อแก้ไข/ลดปัญหา/ส่งเสริมการ เรียนรู้ของชุมชน สังคม/การน้อมนำแนว พระราชดำริสู่การปฏิบัติ ทั้งหมดของสถาบันอุดมศึกษาในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา

สูตรการคำนวณ :

$$\frac{\text{จำนวนโครงการหรือกิจกรรมที่บุคคล ชุมชนหรือหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ในพื้นที่มีส่วนร่วมในโครงการหรือกิจกรรม เพื่อแก้ไข/ลดปัญหา/ ส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชน สังคม/การน้อมนำแนวพระราชดำริสู่การปฏิบัติ}}{\text{จำนวนโครงการหรือกิจกรรมเพื่อแก้ไข/ลดปัญหา/ส่งเสริมการ เรียนรู้ของชุมชน สังคม/การน้อมนำแนวพระราชดำริสู่การปฏิบัติทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน

๑ คะแนน	๒ คะแนน	๓ คะแนน	๔ คะแนน	๕ คะแนน
ร้อยละ ๒๐ ขึ้นไป	ร้อยละ ๔๐ ขึ้นไป	ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป	ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป	ร้อยละ ๙๐ ขึ้นไป

หมายเหตุ ตัวชี้วัดประเมินกลุ่มสถาบันอุดมศึกษากลุ่ม ๓ พัฒนาชุมชนท้องถิ่นหรือชุมชนอื่น (Area-Based and Community Engagement)

องค์ประกอบที่ ๔ ด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย

การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมถือเป็นพันธกิจสำคัญประการหนึ่งของมหาวิทยาลัย ดังนั้นมหาวิทยาลัยจึงต้องมีโครงการกิจกรรมที่ดำเนินการอย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ โดยต้องมีจุดเน้นตามพันธกิจ ยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย มีการบูรณาการเข้ากับพันธกิจอื่น ๆ โดยเฉพาะการผลิตบัณฑิต รวมทั้งมีการจัดกิจกรรมที่ฟื้นฟู อนุรักษ์ สืบสาน พัฒนา เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม สร้างสรรค์ ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เป็นรากฐานการพัฒนาองค์ความรู้ที่ดีขึ้น ที่ทำให้เกิดความภูมิใจในความเป็นไทยหรือการสร้างโอกาสและมูลค่าให้แก่ผู้เรียนในชุมชน สังคม และประเทศชาติ

ตัวชี้วัด จำนวน ๑ ตัวชี้วัด คือ

๔.๑ ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๑	ระบบและกลไกการทำงานบำรุงศิลปวัฒนธรรม
ชนิดตัวชี้วัด	กระบวนการ
ผู้รับผิดชอบ	ผู้อำนวยการกองพัฒนานักศึกษา
ผู้ตรวจสอบ	ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวิชาการและทำงานบำรุงศิลปวัฒนธรรม
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ – ๓๐ กันยายน ๒๕๖๖)

คำอธิบายตัวชี้วัด

มหาวิทยาลัยมีโครงการ กิจกรรมที่สอดคล้องและครอบคลุมตามจุดเน้นพันธกิจด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมในแผนปฏิบัติราชการประจำปี และมีการบูรณาการร่วมกันกับพันธกิจอื่นๆ โดยเฉพาะด้านการผลิตบัณฑิตที่จัดให้มีกิจกรรมการอนุรักษ์ สืบสาน ฟื้นฟู พัฒนาและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมสร้างสรรค์ ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นให้มีความเข้มแข็งและเป็นรากฐานการพัฒนาองค์ความรู้ที่ดีขึ้น ส่งผลให้เกิดความภาคภูมิใจในความเป็นไทยหรือการสร้างโอกาสและมูลค่าให้แก่ผู้เรียนในชุมชน สังคม และประเทศชาติ

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. มีแผนด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมระดับคณะ วิทยาลัย มหาวิทยาลัย และกำหนดตัวบ่งชี้วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผน
๒. มีการกำกับติดตามให้มีการดำเนินงานตามแผนด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
๓. มีการประเมินความสำเร็จตัวชี้วัดโครงการ กิจกรรม ที่ครอบคลุม ๓ ด้าน ได้แก่
 - ๓.๑ ด้านการสืบสานประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น
 - ๓.๒ มีการบูรณาการโครงการ กิจกรรม ร่วมกับภาคีเครือข่ายภายในและภายนอก
 - ๓.๓ มีการบูรณาการกับรายวิชาใดวิชาหนึ่งโดยมีนักศึกษาเข้าร่วม
๔. มีการประเมินผลความสำเร็จของแผนและมีแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาในปีการศึกษาถัดไป
๕. มีการเผยแพร่ผลงานด้านศิลปวัฒนธรรมต่อสาธารณชน

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ

องค์ประกอบที่ ๕ ด้านกระบวนการบริหารจัดการ

มหาวิทยาลัยต้องให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการ โดยมีสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่ในการกำกับดูแลการทำงานของมหาวิทยาลัย ให้เกิดคุณภาพประสิทธิภาพ มหาวิทยาลัยจะต้องบริหารจัดการด้านต่าง ๆ ให้มีคุณภาพ เช่น ทรัพยากรบุคคล การบริหารตามพันธกิจของมหาวิทยาลัยเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ โดยการบริหารต้องอยู่ภายใต้ธรรมาภิบาล

ตัวชี้วัด จำนวน ๑๐ ตัวชี้วัด คือ

- ๕.๑ ระบบและกลไกการพัฒนาคุณภาพนักศึกษา
- ๕.๒ ระบบและกลไกการให้บริการนักศึกษา
- ๕.๓ ระบบและกลไกการติดตามแผนปฏิบัติการ
- ๕.๔ ระบบและกลไกการจัดทำต้นทุนต่อหน่วยผลิต
- ๕.๕ ระบบและกลไกการบริหารการเงินและงบประมาณ
- ๕.๖ ระบบบริหารความเสี่ยง
- ๕.๗ ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
- ๕.๘ ร้อยละของหลักสูตรที่มีจำนวนผู้เข้าเรียนเป็นไปตามแผนรับ
- ๕.๙ ร้อยละความสำเร็จของการดำเนินงานตามจุดเน้นเชิงยุทธศาสตร์การเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นหรือชุมชนอื่น
- ๕.๑๐ การบูรณาการงบประมาณจากภาครัฐและเอกชนในการดำเนินงานเพื่อพัฒนาชุมชนและสังคมในพื้นที่ (Integrated Government Budget)

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๑	ระบบและกลไกการพัฒนาคุณภาพนักศึกษา
ชนิดตัวชี้วัด	กระบวนการ
ผู้รับผิดชอบ	
ผู้ตรวจสอบ	
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ มิถุนายน ๒๕๖๖ – ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๗)

คำอธิบายตัวชี้วัด

มหาวิทยาลัยต้องส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมนักศึกษาอย่างเหมาะสมและครบถ้วน กิจกรรมนักศึกษา หมายถึง กิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ดำเนินการทั้งโดยมหาวิทยาลัยและโดยองค์กรนักศึกษา เป็นกิจกรรมที่ผู้เข้าร่วมจะมีโอกาสได้รับการพัฒนาสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกายและคุณธรรมจริยธรรม โดยสอดคล้องกับคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่ประกอบด้วยมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ ๔ ประการ ได้แก่ (๑) ด้านความรู้ (๒) ด้านทักษะ (๓) ด้านจริยธรรม (๔) ด้านลักษณะบุคคล และอัตลักษณ์มหาวิทยาลัย ด้านจิตสาธารณะ พร้อมทั้งทักษะการทำงาน สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตผ่านกระบวนการ PDSA/PCDA (Plan Do Study หรือ Check Act) ไปใช้ในชีวิตประจำวันเป็นการพัฒนาคุณภาพนักศึกษาอย่างยั่งยืน

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. มีแผนกิจกรรมพัฒนาคุณภาพนักศึกษา และกำหนดตัวบ่งชี้วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผน
๒. มีการกำกับติดตามให้มีการดำเนินงานตามแผนกิจกรรมพัฒนาคุณภาพนักศึกษา
๓. มีการจัดโครงการ/กิจกรรมที่บูรณาการกับการเรียนการสอนโดยมีนักศึกษาเข้าร่วมและสอดคล้องกับอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย และทักษะในศตวรรษที่ ๒๑
๔. มีการประเมินผลความสำเร็จตามตัวชี้วัดของโครงการ/กิจกรรม
๕. นำผลการประเมินไปกำหนดแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนา

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ

ตัวชี้วัดที่ ๕.๒	ระบบและกลไกการให้บริการนักศึกษา
ชนิดตัวชี้วัด	กระบวนการ
ผู้รับผิดชอบ	
ผู้ตรวจสอบ	
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ มิถุนายน ๒๕๖๖ – ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๗)

คำอธิบายตัวชี้วัด

มหาวิทยาลัยมีการจัดบริการด้านต่าง ๆ ให้แก่นักศึกษาที่เป็นประโยชน์เพื่อการดำรงชีวิตอย่างมีความสุขและคุ้มค่าในระหว่างการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยตั้งแต่การให้คำปรึกษาด้านการใช้ชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัย และให้บริการข้อมูลหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ศูนย์กู้ยืมการศึกษา แหล่งทุนการศึกษา สิทธิประโยชน์ของนักศึกษาต่าง ๆ การบริการจัดหางาน การเตรียมความพร้อมก่อนเข้าสู่ตลาดแรงงาน ภายใต้การให้บริการที่มีคุณภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้รับบริการอย่างแท้จริง

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. มีระบบและกลไกในการบริการและให้คำปรึกษา
๒. มีการเผยแพร่ระบบกลไกในการบริการและให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา
๓. มีการให้บริการและให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา ๓ ด้าน คือ
 - ๓.๑ ด้านให้ความช่วยเหลือสุขภาพจิต
 - ๓.๒ ด้านทุนการศึกษา เช่น กองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา (ก.ย.ศ.) ทุนภายใน-ภายนอก
 - ๓.๓ ด้านสิทธิประโยชน์ของนักศึกษา เช่น ประกันอุบัติเหตุ กิจกรรมกีฬาและนันทนาการ นักศึกษาวิชาทหาร หอพักนักศึกษา กิจกรรมพัฒนานักศึกษา
๔. ประเมินคุณภาพของการให้บริการและให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา ไม่ต่ำกว่า ๓.๕๑ จากคะแนนเต็ม ๕
๕. นำผลการประเมินไปกำหนดแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนา

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ

ตัวชี้วัดที่ ๕.๓	ระบบและกลไกการติดตามแผนปฏิบัติราชการ
ชนิดตัวชี้วัด	กระบวนการ
ผู้รับผิดชอบ	
ผู้ตรวจสอบ	
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ – ๓๐ กันยายน ๒๕๖๖)

คำอธิบายตัวชี้วัด

มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันทางวิชาการที่มีหน้าที่หลักในการให้การศึกษา พัฒนาความรู้และส่งเสริมงานวิจัยเพื่อสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้และสร้างกระบวนการเรียนรู้ ก่อให้เกิดทักษะทางปัญญาเพื่อพัฒนาสังคมให้อยู่ร่วมกันอย่างสันติและมีคุณภาพ มีส่วนร่วมกับสังคม ภายใต้พันธกิจหลัก ๕ ด้านคือ ๑) พันธกิจด้านการบริหารจัดการองค์กร ๒) พันธกิจด้านการผลิตบัณฑิต ๓) พันธกิจด้านการวิจัย ๔) พันธกิจด้านการบริการวิชาการ และ ๕) พันธกิจด้านการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม ซึ่งการวัดผลความสำเร็จของการดำเนินงาน จะต้องดำเนินการอย่างเป็นระบบและมีกลไกในการกำกับ ติดตาม และประเมินผลได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดการปรับปรุง พัฒนาผลการดำเนินงานให้สอดคล้องกับจุดเน้นเชิงยุทธศาสตร์ และบรรลุวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยต่อไป

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. มีการจัดทำแผนปฏิบัติราชการประจำปีแบบมีส่วนร่วมและเห็นชอบจากคณะกรรมการประจำคณะ / วิทยาลัย
๒. มีการกระจายความรับผิดชอบตัวชี้วัดแผนผ่านการทำคำรับรองการปฏิบัติงานจากมหาวิทยาลัยสู่คณะ/วิทยาลัย สำนัก สถาบัน
๓. มีระบบหรือกลไกการกำกับ ติดตาม แผนปฏิบัติราชการที่ประกอบด้วย ความสำเร็จ ในการดำเนินกิจกรรม/โครงการ ความสำเร็จในการเบิกจ่าย และความสำเร็จของตัวชี้วัด
๔. มีการรายงานผลการดำเนินงานต่อคณะกรรมการประจำหน่วยงานและหรือสภามหาวิทยาลัย เพื่อพิจารณาให้ข้อเสนอแนะหรือแนวทางการพัฒนา อย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง
๕. มีการนำข้อเสนอแนะหรือแนวทางการพัฒนาไปดำกำหนดแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนา

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ

ตัวชี้วัดที่ ๕.๔	ระบบและกลไกการจัดทำต้นทุนต่อหน่วยผลผลิต
ชนิดตัวชี้วัด	กระบวนการ
ผู้รับผิดชอบ	
ผู้ตรวจสอบ	
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ – ๓๐ กันยายน ๒๕๖๖)

คำอธิบายตัวชี้วัด

ต้นทุนต่อหน่วยผลผลิตเป็นเครื่องมือสำคัญสำหรับผู้บริหารของมหาวิทยาลัย ที่สามารถนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการตัดสินใจของการพัฒนาบริหารจัดการทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุดในอนาคต การคำนวณต้นทุน เพื่อให้การบริหารงานของหน่วยงาน เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพนี้ถูกกำหนดตาม พระราชกฤษฎีกา ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ หมวด ๔ เรื่อง การบริหารราชการอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของภาครัฐ พร้อมทั้งเป็นการวิเคราะห์โอกาสทางการแข่งขันให้แก่องค์กร

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. มีคณะกรรมการดำเนินการจัดทำต้นทุนต่อหน่วยผลผลิต
๒. มีการวิเคราะห์ รายรับ – รายจ่าย ของหลักสูตรร่วมกับจำนวนนักศึกษา เพื่อจัดทำต้นทุนต่อหน่วยผลผลิตระดับหลักสูตร
๓. มีการวิเคราะห์ศักยภาพด้านการแข่งขันของหลักสูตร จากผลการวิเคราะห์ต้นทุนต่อหน่วยผลผลิต
๔. มีการรายงานผลการดำเนินงานต่อคณะกรรมการประจำหน่วยงานและหรือสภามหาวิทยาลัย เพื่อพิจารณาให้ข้อเสนอแนะหรือแนวทางการพัฒนา
๕. มีการนำข้อเสนอแนะหรือแนวทางการพัฒนาไปกำหนดแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนา

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ

ตัวชี้วัดที่ ๕.๕	ระบบและกลไกการบริหารการเงินและงบประมาณ
ชนิดตัวชี้วัด	กระบวนการ
ผู้รับผิดชอบ	ผู้อำนวยการกองนโยบายและแผน
ผู้ตรวจสอบ	รองอธิการบดีฝ่ายนโยบายและแผน
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ – ๓๐ กันยายน ๒๕๖๖)

คำอธิบายตัวบ่งชี้

หน่วยงานจะต้องมีระบบในการจัดหาและจัดสรรเงินอย่างมีประสิทธิภาพ จะต้องมีความคล่องตัวทางการเงิน/แผนการใช้จ่ายเงินซึ่งเป็นแผนจัดหาเงินทุนจากแหล่งเงินทุนต่างๆ ที่สามารถผลักดันแผนกลยุทธ์ของ หน่วยงานให้สามารถดำเนินการได้ มีการวิเคราะห์รายได้ ค่าใช้จ่ายของการดำเนินงาน ทั้งจากงบประมาณ แผ่นดินและเงินรายได้อื่นๆ ที่หน่วยงานได้รับ มีการจัดสรรงบประมาณและการจัดทำรายงานทางการเงินอย่าง เป็นระบบครบทุกภารกิจ มีระบบการตรวจสอบการใช้จ่ายเงินอย่างมีประสิทธิภาพ รายงานทางการเงินต้องแสดง รายละเอียดการใช้จ่ายในทุกภารกิจ โครงการ กิจกรรมเพื่อให้สามารถวิเคราะห์สถานะทางการเงินและความ มั่นคงของหน่วยงานได้

นิยามศัพท์

แผนกลยุทธ์ทางการเงิน/แผนการใช้จ่ายเงิน เป็นแผนระยะยาวที่ระบุที่มาและใช้ไปของทรัพยากรทางการเงินของหน่วยงานที่สามารถผลักดันแผนกลยุทธ์/แผนการใช้จ่ายเงินของหน่วยงานให้สามารถดำเนินการได้ แผนกลยุทธ์/แผนการใช้จ่ายเงินจะสอดคล้องไปกับแผนกลยุทธ์ของหน่วยงาน หน่วยงานควรประเมินความต้องการทรัพยากรที่ต้องจัดหา สำหรับการดำเนินงานตามกลยุทธ์แต่ละกลยุทธ์ และประเมินมูลค่าของทรัพยากรออกมาเป็นเงินที่ต้องการใช้ ซึ่งจะเป็นความต้องการเงินทุนในระยะยาว เท่ากับเวลาที่หน่วยงานใช้ในการดำเนินการให้กลยุทธ์นั้นบังเกิดผล จากนั้น จึงจะกำหนดให้เห็นอย่างชัดเจนถึงที่มาของเงินที่ต้องการใช้ ว่าสามารถจัดหาได้จากแหล่งเงินทุนใด เช่น รายได้ค่าธรรมเนียมการศึกษา งบประมาณแผ่นดินหรือเงินอุดหนุนจากรัฐบาล เงินทุนสะสมของหน่วยงาน เงินบริจาคจากหน่วยงานภายนอกหรือศิษย์เก่าหรือหน่วยงาน จะต้องมีการระดมทุนด้วยวิธีการอื่น ๆ อีกเพิ่มเติม เช่น การแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นมูลค่า รวมทั้งมีการวิเคราะห์ต้นทุนของการดำเนินงานด้วย โดยที่ระยะเวลาของแผนกลยุทธ์/แผนการใช้จ่ายเงิน จะเท่ากับระยะเวลาของแผนกลยุทธ์ของหน่วยงาน รอบระยะเวลา รอบปีงบประมาณ (๑ ต.ค. ๒๕... – ๓๐ ก.ย. ๒๕...)

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. มีแผนกลยุทธ์ทางการเงินที่สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของหน่วยงาน
๒. มีแนวทางจัดหาทรัพยากรทางการเงิน หลักเกณฑ์การจัดสรร และการวางแผนการใช้จ่ายเงินอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้
๓. มีแผนปฏิบัติการในแต่ละภารกิจและการพัฒนาหน่วยงาน และบุคลากรที่สอดคล้องกับงบประมาณ
๔. มีการจัดทำรายงานทางการเงินอย่างเป็นระบบ และรายงานต่อผู้บริหารหน่วยงาน/ที่ประชุมหน่วยงาน อย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง
๕. มีการนำข้อมูลทางการเงินไปใช้ในการบริหารงานของหน่วยงานอย่างต่อเนื่อง

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ หรือ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ หรือ ๕ ข้อ	มีการดำเนินการ ๖ ข้อ	มีการดำเนินการ ๗ ข้อ

ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ

๑. มีแผนกลยุทธ์/แผนการใช้จ่ายเงินที่สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของหน่วยงาน

๑.๑ แผนกลยุทธ์/แผนการใช้จ่ายเงินเป็นแผนที่แสดงให้เห็นถึงแหล่งที่มาและแหล่งใช้ไปของเงินที่ต้องใช้ ในการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์

๑.๒ หน่วยงานควรตั้งคณะกรรมการ/คณะทำงาน/ผู้รับผิดชอบทำหน้าที่ดำเนินการวิเคราะห์ทรัพยากรที่ต้องใช้ในการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์ของหน่วยงาน และทำการประเมินมูลค่าของทรัพยากรที่ต้องใช้ซึ่งจะเป็นงบประมาณในการดำเนินการตามแผน และกำหนดแหล่งที่มาของงบประมาณดังกล่าว ซึ่งอาจจะเป็น งบประมาณแผ่นดิน เงินรายได้หน่วยงาน เงินบริจาค หรือหน่วยงานจะต้องจัดให้มีการระดมทุนจากแหล่งทุน ต่างๆก่อนที่จะนำข้อมูลเหล่านั้นมาจัดทำงบประมาณประจำปีตามแหล่งงบประมาณนั้นๆ

๒. มีแนวทางจัดหาทรัพยากรทางการเงิน หลักเกณฑ์การจัดสรร และการวางแผนการใช้จ่ายเงินอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้

๒.๑ มีแนวทางการจัดหาแหล่งเงินทุนที่เหมาะสมกับลักษณะของค่าใช้จ่ายหรือเงินทุน และเพียงพอ สำหรับการบริหารภารกิจของหน่วยงานในทุกด้านให้เป็นไปตามเป้าหมาย

๒.๒ มีแนวทางในการจัดสรรทรัพยากรตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดล่วงหน้าและได้รับการยอมรับโดยทั่วไป ของบุคลากร ในกรณีที่มีหลักเกณฑ์ในการจัดสรรทรัพยากรอยู่แล้วควรได้มีการทบทวนความเหมาะสมของ หลักเกณฑ์ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน

๒.๓ มีแผนการจัดหาทรัพยากรทางการเงินอย่างเพียงพอ สำหรับการบริหารภารกิจของหน่วยงานในทุก ด้านให้เป็นไปตามเป้าหมาย และมีแผนใช้เงินอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อจะทำให้รายได้รายจ่าย เป็นไปอย่าง เหมาะสม

๓. มีงบประมาณประจำปีที่สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการในแต่ละภารกิจและการพัฒนาหน่วยงาน และบุคลากร หน่วยงานอาจจะมีวิธีการและหลักการในการทำงานงบประมาณประจำปีที่แตกต่างกันได้แต่อย่างไรก็ตาม หลังจากได้มีการจัดทำงบประมาณประจำปีเสร็จแล้วก่อนที่จะนำงบประมาณประจำปีเสนอที่ประชุมหน่วยงาน ควรได้มีการวิเคราะห์การใช้จ่ายของเงินตามงบประมาณในด้านต่าง ๆ ดังนี้

- งบประมาณประจำปีสอดคล้องกับแผนปฏิบัติการประจำปีที่กำหนดไว้ในแต่ละปี มากน้อยเพียงใด

- เมื่อวิเคราะห์ตามภารกิจของหน่วยงานแล้ว งบประมาณประจำปีในแต่ละภารกิจมีความเพียงพอมาก น้อยเพียงใด

- เมื่อวิเคราะห์ตามแผนการพัฒนาหน่วยงานแล้ว งบประมาณประจำปีสำหรับการพัฒนาบุคลากรมี ความเหมาะสมตามนโยบายมากน้อยเพียงใด

๔. มีการจัดทำรายงานทางการเงินอย่างเป็นระบบ และรายงานต่อผู้บริหารหน่วยงาน/ที่ประชุมหน่วยงานอย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง

มีการจัดทำรายงานทางการเงินที่อย่างน้อยประกอบไปด้วยงบรายรับ ค่าใช้จ่าย และงบดุลอย่างเป็นระบบ อย่างน้อยทุก ๖ เดือน ปีละ ๒ ครั้ง เพื่อจะได้รู้ถึงสถานะของเงินรายได้หักค่าใช้จ่ายแล้วหน่วยงานมีงบประมาณเหลือเพียงพอที่จะใช้ในกิจกรรมของหน่วยงานในช่วงถัดไป มีการนำรายงานทางการเงินเสนอผู้บริหารของหน่วยงาน และที่ประชุมหน่วยงาน

๕. มีการนำข้อมูลทางการเงินไปใช้ในการบริหารงานของหน่วยงานอย่างต่อเนื่อง

๕.๑ จัดทำรายงานการใช้จ่ายเงินงบประมาณตามแผนการดำเนินงานเสนอผู้บริหาร เป็นรายงานที่แจ้งให้ผู้บริหารได้ทราบว่าได้ใช้เงินตามแผนหรือไม่ และได้ใช้เงินกับกิจกรรมใด มีผลลัพธ์จากการทำงานอย่างไรบ้าง มีงบประมาณเหลือจ่ายในแต่ละแผนเท่าไร

๕.๒ มีการจัดทำค่าใช้จ่ายต่อกิจกรรม

๕.๓ มีการจัดทำรายงานการลงทุนของหน่วยงาน

๕.๔ มีการวิเคราะห์เพื่อพยากรณ์รายรับและรายจ่ายในอนาคต

๖. มีคณะกรรมการ/คณะทำงาน/ผู้รับผิดชอบทำหน้าที่ตรวจ ติดตามการใช้จ่ายเงินให้เป็นไปตามระเบียบและกฎเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด หน่วยงานที่มีสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้ตรวจสอบภายนอกอยู่แล้วนั้น หากสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินไม่ได้เข้าตรวจสอบเป็นประจำทุกปี ควรจัดให้มีคณะกรรมการ/คณะทำงาน/ผู้รับผิดชอบตรวจสอบตามระเบียบที่มหาวิทยาลัยกำหนด

๗. ผู้บริหารหน่วยงานมีการติดตามผลการใช้จ่ายเงินให้เป็นไปตามเป้าหมาย และนำข้อมูลจากรายงานทางการเงินไปใช้ในการวางแผนและการตัดสินใจ

๗.๑ ผู้บริหารสามารถใช้ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจช่วยในการติดตามการใช้จ่ายเงิน จัดทำรายงานต่างๆ ที่เป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้บริหารจะต้องทราบ และนำข้อมูลมาวิเคราะห์สถานะทางการเงินของ หน่วยงาน

๗.๒ มีการนำรายงานทางการเงินเสนอผู้บริหาร/ที่ประชุมหน่วยงานตามแผนที่กำหนด

ข้อมูลที่ต้องการ

๑. แผนกลยุทธ์/แผนการใช้จ่ายเงินของหน่วยงาน

๒. รายงานทางการเงิน

๓. หลักเกณฑ์และแนวทางการจัดทำงบประมาณ

๔. กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ที่เกี่ยวข้องกับการเงิน

ตัวชี้วัดที่ ๕.๖	ระบบบริหารความเสี่ยง
ชนิดตัวชี้วัด	กระบวนการ
ผู้รับผิดชอบ	ผู้อำนวยการกองนโยบายและแผน
ผู้ตรวจสอบ	รองอธิการบดีฝ่ายแผนและงบประมาณ
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ – ๓๐ กันยายน ๒๕๖๖)

คำอธิบายตัวชี้วัด

เพื่อให้หน่วยงานมีระบบบริหารความเสี่ยง โดยการบริหารและควบคุมปัจจัย กิจกรรม และกระบวนการ ดำเนินงานที่อาจเป็นมูลเหตุของความเสียหาย (ทั้งในรูปของตัวเงิน หรือไม่ใช่ตัวเงิน เช่น ชื่อเสียง และการฟ้องร้องจากการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล หรือความคุ้มค่า) เพื่อให้ระดับความเสี่ยง และขนาดของความเสียหายที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอยู่ในระดับที่ยอมรับ และควบคุมได้ โดยคำนึงถึงการเรียนรู้วิธีการป้องกันจากการคาดการณ์ปัญหาล่วงหน้าและโอกาสในการเกิด เพื่อป้องกันหรือ บรรเทาความรุนแรงของปัญหา รวมทั้งการมีแผนสำรองต่อภาวะฉุกเฉิน เพื่อให้มั่นใจว่าระบบงานต่าง ๆ มีความพร้อมใช้งาน มีการปรับปรุงระบบอย่างต่อเนื่องและทันต่อการเปลี่ยนแปลงเพื่อการบรรลุเป้าหมายของหน่วยงาน ตามยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์เป็นสำคัญ รอบระยะเวลา รอบปีการศึกษา

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. มีการแต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานบริหารความเสี่ยงหรือผู้รับผิดชอบงานบริหารความเสี่ยงของหน่วยงาน

๒. มีการวิเคราะห์และระบุความเสี่ยง และปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงตามบริบทของหน่วยงาน ตัวอย่างเช่น

- ความเสี่ยงด้านทรัพยากร (การเงิน งบประมาณ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ อาคารสถานที่)
- ความเสี่ยงด้านยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์ของหน่วยงาน
- ความเสี่ยงด้านนโยบาย กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ
- ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน เช่น ความเสี่ยงของกระบวนการบริหารงานการให้บริการ การบริหาร งานวิจัย ระบบงาน ระบบประกันคุณภาพ
- ความเสี่ยงจากเหตุการณ์ภายนอก
- อื่น ๆ ตามบริบทของหน่วยงาน

๓. มีการประเมินโอกาสและผลกระทบของความเสี่ยงและจัดลำดับความเสี่ยงที่ได้จากการวิเคราะห์ ในข้อ ๒

๔. มีการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงที่มีระดับความเสี่ยงสูง และดำเนินการตามแผน

๕. มีการติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานตามแผน และรายงานต่อที่ประชุมหน่วยงาน เพื่อพิจารณาอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

๖. มีการนำผลการประเมิน และข้อเสนอแนะจากที่ประชุมหน่วยงานไปกำหนดแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนา

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ	มีการดำเนินการ ๖ ข้อ

ตัวชี้วัดที่ ๕.๗	ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
ชนิดตัวชี้วัด	กระบวนการ
ผู้รับผิดชอบ	ผู้อำนวยการกองกลาง/หัวหน้างานการเจ้าหน้าที่
ผู้ตรวจสอบ	รองอธิการบดีฝ่ายบริหารงานบุคคล
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ มิถุนายน ๒๕๖๖ – ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๗)

คำอธิบายตัวชี้วัด

คุณภาพของการศึกษาจะเกิดขึ้นถ้าหน่วยงานมีบุคลากรที่มีคุณภาพ มีความรักองค์กร มุ่งมั่น ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ตามภาระงานที่กำหนด ผู้บริหารมีการมอบหมายงานให้กับผู้ใต้บังคับบัญชาตามศักยภาพ ความถนัด ความสนใจของแต่ละบุคคล บุคลากรทุกระดับมีความพึงพอใจในการทำงาน มีการพัฒนาบุคลากรตามสาขาวิชาชีพ และหาวิธีการที่จะดำรงรักษาบุคลากรที่มีประสิทธิภาพให้อยู่กับองค์กรตลอดไป

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. มีแผนการบริหารและการพัฒนาบุคลากรที่มีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงประจักษ์
๒. มีการบริหารและการพัฒนาบุคลากรให้เป็นไปตามแผนที่กำหนด
๓. มีสวัสดิการเสริมสร้างสุขภาพที่ดี และสร้างขวัญและกำลังใจให้บุคลากรสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๔. มีระบบการติดตามให้บุคลากรนำความรู้และทักษะที่ได้จากการพัฒนามาใช้ในการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง
๕. มีการให้ความรู้ด้านจรรยาบรรณบุคลากร และดูแลควบคุมให้บุคลากรถือปฏิบัติ
๖. มีการประเมินผลความสำเร็จของแผนการบริหารและการพัฒนาบุคลากร
๗. มีการนำผลการประเมินไปกำหนดแนวทางในการปรับปรุงแผนหรือปรับปรุงการบริหารและการพัฒนาบุคลากร

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
ดำเนินการ ๑ ข้อ	ดำเนินการ ๒ ข้อ	ดำเนินการ ๓ หรือ ๔ ข้อ	ดำเนินการ ๕ หรือ ๖ ข้อ	ดำเนินการ ๗ ข้อ

ตัวชี้วัดที่ ๕.๘	ร้อยละของหลักสูตรที่มีจำนวนผู้เข้าเรียนเป็นไปตามแผนรับ
ชนิดตัวชี้วัด	ผลลัพธ์
ผู้รับผิดชอบ	ผู้อำนวยการกองส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน
ผู้ตรวจสอบ	รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ มิถุนายน ๒๕๖๖ – ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๗)

คำอธิบายตัวชี้วัด

มหาวิทยาลัยส่งเสริมสนับสนุนให้หลักสูตรรับนักศึกษาเข้าศึกษาในหลักสูตรให้เป็นไปตามเป้าหมายหรือแผนรับที่ตั้งไว้ในแต่ละปี เพื่อให้การบริหารหลักสูตรเป็นไปอย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ และเกิดความคุ้มค่าตามต้นทุนต่อหน่วยในการผลิตนักศึกษาที่ได้กำหนดไว้

เกณฑ์การประเมิน

ค่าร้อยละของหลักสูตรที่มีจำนวนผู้เข้าเรียนเป็นไปตามแผนรับ เป็นคะแนนระหว่าง ๐ – ๕ กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ เท่ากับร้อยละ ๑๐๐

สูตรการคำนวณ

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนนักศึกษาที่รับได้จริง}}{\text{จำนวนนักศึกษาตามแผนรับ}} \times 100$$

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ค่าร้อยละของนักศึกษาที่รับได้จริง}}{100} \times 5$$

หมายเหตุ จำนวนนักศึกษา คือ นับเฉพาะจำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ตัวชี้วัดที่ ๕.๙	ร้อยละความสำเร็จของการดำเนินงานตามจุดเน้นเชิงยุทธศาสตร์
ชนิดตัวชี้วัด	การเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นหรือชุมชนอื่น ผลลัพธ์
ผู้รับผิดชอบ	ผู้อำนวยการกองนโยบายและแผน
ผู้ตรวจสอบ	รองอธิการบดีฝ่ายแผนและงบประมาณ
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ – ๓๐ กันยายน ๒๕๖๖)

คำอธิบายตัวชี้วัด

มหาวิทยาลัยมีพันธกิจหลักและยุทธศาสตร์ที่มุ่งสู่การพัฒนาชุมชนท้องถิ่น และชุมชนที่มี วัตถุประสงค์หรือประโยชน์ร่วมกัน การเป็นแหล่งเรียนรู้ถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีเพื่อสร้างความ เข้มแข็งให้แก่ชุมชน และการให้ประชาชนมีโอกาสเรียนรู้ตลอดชีวิตอันจะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน โดยต้องมี ๑) เน้นการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นและการสร้างศักยภาพให้สถานศึกษา องค์กรในชุมชน และประชาชนมีความ เข้มแข็งในการพัฒนาการศึกษา เศรษฐกิจและสังคมในชุมชน ๒) ผลិតบัณฑิตและเป็นแหล่งพัฒนาศักยภาพ บุคลากรในพื้นที่ให้มีจิตสำนึกและความรู้ ความสามารถเพื่อเป็นหลักในการขับเคลื่อน พัฒนา และ เปลี่ยนแปลงในระดับพื้นที่๓) ดำเนินการวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการพัฒนาชุมชน ๔) สืบสานและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ประยุกต์และพัฒนาศิลปวัฒนธรรมและภูมิ ปัญญาท้องถิ่นให้เข้ากับยุคสมัยเพื่อเพิ่มคุณค่าและมูลค่า ๕) ส่งเสริมการสืบทอดและพัฒนาความรู้จากผู้มีภูมิ ปัญญาด้านศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของท้องถิ่น กอปรกับยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย ๘ ประเด็น ยุทธศาสตร์

เกณฑ์การประเมิน

ร้อยละความสำเร็จของการดำเนินงานตามคำรับรองการปฏิบัติราชการคะแนนระหว่าง ๐-๕ กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ เท่ากับร้อยละ ๑๐๐

สูตรการคำนวณ

๑. คำนวณร้อยละความสำเร็จของการดำเนินงานตามจุดเน้นเชิงยุทธศาสตร์การเป็นมหาวิทยาลัย เพื่อการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นหรือชุมชนอื่น

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนตัวชี้วัดที่บรรลุค่าเป้าหมายตัวชี้วัดตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ}}{\text{จำนวนตัวชี้วัดที่มีการจัดทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ}}$$

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละความสำเร็จของการดำเนินงานตามจุดเน้นเชิงยุทธศาสตร์การเป็น มหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นหรือชุมชนอื่น}}{๑๐๐} \times ๕$$

ตัวชี้วัดที่ ๕.๑๐	การบูรณาการงบประมาณจากภาครัฐและเอกชนในการดำเนินงานเพื่อพัฒนาชุมชนและสังคมในพื้นที่ (Integrated Government Budget)
ชนิดตัวชี้วัด	ปัจจัยนำเข้า
ผู้รับผิดชอบ	ผู้อำนวยการกองนโยบายและแผน/ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา
ผู้ตรวจสอบ	รองอธิการบดีฝ่ายนโยบายและแผน/รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ
วงรอบการเก็บข้อมูล	(๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ - ๓๐ กันยายน ๒๕๖๖)

นิยามตัวชี้วัด

สัดส่วนจำนวนเงินทุนจากภาครัฐและเอกชนเพื่อพัฒนาชุมชนและสังคมในพื้นที่ รวมถึงเงินที่มาจากการบริหารของชุมชนในพื้นที่เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่า สถาบันอุดมศึกษาได้มุ่งจัดสรรทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุดจากแหล่งสนับสนุน ด้านงบประมาณเพื่อนำไปสู่การพัฒนาชุมชนและสังคมในพื้นที่

คำอธิบายตัวชี้วัด

- จำนวนเงินจากภาครัฐและเอกชนเพื่อพัฒนาชุมชนและสังคมในพื้นที่ หมายถึง เงินทุน เงินบริจาคจากภาครัฐและเอกชนเพื่อสนับสนุนการดำเนินงาน การพัฒนาชุมชนและสังคมในพื้นที่ของสถาบันอุดมศึกษา
- จำนวนงบประมาณทั้งหมด หมายถึง รายจ่ายที่กำหนดให้จ่ายเพื่อการบริหารของสถาบันอุดมศึกษา รอบปีงบประมาณที่ผ่านมา จากเงินรายได้และงบประมาณแผ่นดินทั้งหมด

สูตรการคำนวณ :

$$\frac{\text{จำนวนเงินจากภาครัฐและเอกชนเพื่อพัฒนาชุมชนและสังคมในพื้นที่}}{\text{จำนวนงบประมาณทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน

๑ คะแนน	๒ คะแนน	๓ คะแนน	๔ คะแนน	๕ คะแนน
ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละ ๕	ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละ ๑๐	ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละ ๒๐	ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละ ๓๐	ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละ ๔๐

หมายเหตุ ตัวชี้วัดประเมินกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา กลุ่ม ๓ พัฒนาชุมชนท้องถิ่นหรือชุมชนอื่น (Area-Based and Community Engagement)

- ทุนการศึกษาไม่สามารถนับได้